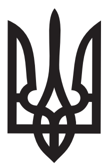
СУБОТА, 4 ЛЮТОГО 2006 РОКУ ■ № 22 (3772)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Виборці мають сказати, якої влади вони хочуть

Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з колективом «Голосу України»

(Матеріал читайте на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

КОРОТКО

■ Дослідження не підтвердили наявність вірусу пташиного грипу у диких птахів, які загинули в районі Алушти і Партеніта.

■ Працівники легкої промисловості підписали меморандум про співпрацю з митниками.

■ До списків кримських виборців було внесено уточнення та зміни стосовно 35 тисяч громадян.

■ Уперше головою робочої групи з газових питань Європейської економічної комісії ООН обрано представника України — Ігоря Пономаренка.

■ На східному кордоні України затримано контрабандний вантаж вартістю 305 тис. грн.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

■ Розпочнуться пленарні засідання Верховної Ради, у вівторок працюватиме Погоджувальна рада керівників фракцій та голів комітетів Верховної Ради.

■ Засідання громадсько-політичної ради «Парламентські вибори 2006 року — суспільні сподівання і вимоги до політичних партій».

■ На столичній станції метро «Дарниця» розпочнуть будувати другий вихід.

■ Очікуються похолодання і морози до -20.

■ НОВИНИ

Батьки загиблих солдатів одержать допомогу

У Києві цього року батьки загиблих чи померлих у мирний час військовослужбовців строкової служби одержуватимуть по 150 грн. щоквартальної адресний матеріальної допомоги. Відповідне розпорядження підписав Київський міський голова Олександр Омельченко, **передає «УНІАН»**. Для здійснення цих виплат виділено 166,8 тис. грн.

Збитки — 100 мільйонів гривень?

Реконструкція тепломереж Алчевська коштуватиме бюджету «далеко за 100 мільйонів». Про це повідомив голова Державної комісії з надзвичайних ситуацій Перший віце-прем'єр-міністр України Станіслав Сташевський. Водночас він заявив, що комісія поки що не називає суму збитків від аварії в Алчевську, але обіцяє держпідтримку в десятки мільйонів гривень, **передає «УНІАН»**.

За одну ніч у Луганську вибухнули два будинки

Увечері другого лютого у центрі Луганська вибухнув двоповерховий будинок, орендований кількома проектно-конструкторськими фірмами. За попередніми даними, на момент вибуху в будинку могли перебувати до десяти осіб. Протягом 12 годин пожежники-рятувальники витягли із-під завалів вісьмох потерпілих, одного з них було травмовано смертельно. Операція з порятунку останніх трьох людей, затиснутих між плитами, була особливо складною, бо існувала загроза обвалення даху.

(Закінчення на 5-й стор.).

Уренгойський міліціонер улаштував гарем із депортованих

Заступника начальника міліції у Новому Уренгої (Росія) Ехтибара Балієва засуджено до позбавлення волі на три роки умовно за те, що він організував у себе вдома гарем із українок. У жовтні 2004 року Новоуренгойський міський суд ухвалив рішення про виселення за межі РФ двох громадянок України, котрі займалися проституцією. Ехтибар Балієв під приводом етапування вивіз жінок з ізолятора, відібрав у них паспорти та оселив у себе вдома. «Жінки виконували хатню роботу і задовольняли сексуальні потреби новоявленого «султана», — повідомило Управління інформації і громадських зв'язків Генпрокуратури РФ. У червні 2005 року Э. Балиєва затримали, а кримінальну справу направили до суду, **передає «Інтерфакс»**.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Кроки до економії

Несподівані морози показали всі слабкі місця в опалювальних системах. А щоб заощаджувати на енергоносіях, на мій погляд, потрібно поміняти устаткування всієї опалювальної системи на більш економічне, що пройшло міжнародну експертизу.

Також справжній крок до економії — перехід на індивідуальне опалення, щоб кожен зміг регулювати тепло у своєму будинку.

Петро СЕЧКО.

Керч.

Відповідно до логіко-лінгвістичної експертизи постанови Верховної Ради України від 10 січня 2006 року «Про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України», колізій, протиріч і розбіжностей між постановою ВР і Конституцією України немає

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

І знову про ЄЕП

Учора в Астані відбулося 24-те засідання Групи високого рівня з формування Єдиного економічного простору (ЄЕП) Білорусі, Казахстану, Росії та України. Нашу делегацію очолив в. о. міністра економіки Арсеній Яценюк. Сторони обговорили пакет міжнародно-правових документів, зокрема, зі спрощення переміщення фізичних осіб через кордони країн—учасниць ЄЕП. Їх готують до підписання в березні. Нагадаємо, позиція України стосовно ЄЕП незмінна. Київ не готовий до створення наднаціональних органів у рамках ЄЕП, однак визнає, що реалізація механізму забезпечення вільного пересування людей, послуг, товарів і капіталу необхідна. Ключові принципи нашої політики: по-перше, достатність захисту національних інтересів; по-друге, щоб інтеграційні процеси на пострадянському просторі «не блокували руху України до інших ринків». Проти бажання України створити Зону вільної торгівлі (ЗСТ) без вилучень і обмежень виступає Росія, оскільки їй у такому разі доведеться знизити мита на сільськогосподарську і кондитерську продукцію, а також на український сталевий трубопрокат. З огляду на торговельні конфлікти останнього часу, більшість експертів досить скептично розглядають перспективи України в ЄЕП.

Механізм ціноутворення і розподілу залишається загадкою

НАК «Нафтогаз України» разом з «Росукренерго» створили закрите акціонерне товариство «Укргазенерго». Його мета — поставки природного газу на український внутрішній ринок в обсягах, необхідних для забезпечення щорічного балансу газу нашої країни. Активи НАК «Нафтогаз України» новому СП не передавалися. Статутом «Укргазенерго» заборонено одержувати у власність, володіння, користування, розпорядження й управління газотранспортну систему України, будь-які її частини і підземні сховища газу.

Також укладено контракт між «Укргазенерго» щодо поставок в Україну середньоазіатського і російського газу в обсягах, що повинні забезпечити потреби України. А саме — 34 млрд. куб. м 2006 року і до 60 млрд. щорічно в найближчі чотири роки. Ціна газу зафіксована на п'ять років і становить 95 дол. за тисячу кубометрів. **Про все це «Голосу України» заявили в прес-службі «Нафтогазу».**

(Закінчення на 5-й стор.).

Зоопарк накрили... поліетиленом

А журналісти на деякий час опинилися в клітці

Замінити пернатих довелося журналістам у столичному зоопарку. Сидячи у вольєрах, «акули пера» перевіряли їх безпеку. Для рідкісних птахів побудували принципово нові вольєри — аваірі. Зверху вони вкриті поліетиленом, а бокові стінки зроблені з дрібної сітки. Співробітники запевняють: туди не прослизне жоден горобець.

— Це універсальний вольєр. Тут можуть утримуватися і лелеки, і страуси, а тепер ще й журналісти, — сказав завідувач науково-просвітницького відділу зоопарку Кирило Трантін.

Завдяки їм киян не позбавлять задоволення спостерігати за пернатими. А самі птахи не захворіють. У такий спосіб у зоопарку проводять профілактику пташиного грипу.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Комітет з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій готує до розгляду проект закону «Про заборону підвищення цін (тарифів) на житлово-комунальні послуги в розмірах, що перевищують темп зростання реальних доходів населення»

Народний депутат України Ігор ФРАНЧУК: «Ми поставлені перед питанням — або Україна буде з газом, або ми маємо заморозити наших людей» («Главред»)

■ У НОМЕР

Вихідний у сільській глибинці

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Литвин перебуватиме з робочою поїздкою у Макарівському районі Київської області. Глава парламенту планує відвідати у селі Гавронщина сільську раду, зустрітися з активом села та багатодітною родиною Гері. У селі Андріївка Володимир Литвин зустрінеться з випускниками різних років тамтешньої загальноосвітньої школи. А у Макарові Голова Верховної Ради візьме участь у презентації книги Д. Нетреби «Збережемо пам'ять про подвиг», а також зіграє у футбол у Макарівській школі №2.

■ ВІТАННЯ!

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та Профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України IV (XV) скликання **ЛЬОВІНА Анатолія Івановича** з 45-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щасливих днів і плідних справ, довголіття, благополуччя та здійснення всіх задумів!

■ ВИБОРИ-2006

11 мільйонів на закордонні дільниці

За межами України проживають 385,5 тисячі українських виборців. Як відомо, Міністерство закордонних справ України запропонувало створити 114 закордонних виборчих дільниць у 78 країнах світу. Крім того, ЦВК доручила МЗС додатково вивчити доцільність створення ще однієї виборчої дільниці в Придністров'ї, де проживають 60 тисяч українців, які мають право голосу. Передбачається, що ЦВК виділить на створення закордонних виборчих дільниць близько 11 млн. грн. ЦВК уже зареєструвала 233 міжнародних спостерігачів за виборами народних депутатів України 26 березня 2006 року.

* * *

Сьогодні з ініціативи Українського народного блоку Костенка—Плюща мешканцям Алчевська буде передано мінікотельню, яка дасть змогу обігрівати до 5 тисяч квадратних метрів приміщень. Доставлять вантаж транспортом МНС.

* * *

Міжпартійна конференція опозиційного блоку «НЕ ТАК!» затвердила список кандидатів у депутати Київської міської ради, який очолив Олег Блохін. До першої п'ятірки списку входять також Вадим Місюра, Лариса Бернагіна, Михайло Макаренко, Ганна Матійко-Бубнова. Шостий номер у списку має Сергій Медведчук. Міжпартійна конференція прийняла рішення про підтримку кандидатури Олександра Омельченка на посаду міського голови Києва.

* * *

Лідер Партії регіонів Віктор Янукович на прес-конференції в Херсоні заявив, що розповсюдження інформації про його непогашені судимості — чергова PR-кампанія, спрямована на зниження рейтингу партії та приниження особи її лідера. «Почитайте мою біографію, ви одержите там усі відповіді на це запитання», — порадив Янукович.

* * *

Лідер політичної партії «Трудова Україна» народний депутат Валерій Коновалюк підготував для розгляду у Верховній Раді законопроект, в якому пропоновано внести корективи до Закону «Про внесення змін до Конституції України». Документом передбачено, зокрема, перенесення парламентських виборів, що мають відбутися 26 березня 2006 року, на наступний рік. На переконання В. Коновалюка, в Україні практично заблоковано роботу Конституційного Суду, відсутність ефективних дій з боку влади погіршує економічне становище країни, за наявних умов вибори не можуть адекватно оцінити і порівняти програми політичних партій та блоків.

За повідомленнями інформагентств і прес-служб та блоків.

■ ФОТОФАКТ

У будинку Національної спілки письменників України в Києві відбулася церемонія нагородження переможців конкурсу «Гранослов» за 2005 і 2004 роки. Цей конкурс проводиться серед молодих письменників.

На знімку: (зліва направо) дипломанти конкурсу Ірина Реулець з Миколаєва, Олександра Григор'єва з Одеси, Орися Москва та Оксана Копак зі Львова.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Виборці мають сказати, якої влади вони хочуть

(Початок на 1-й стор.).

— Відкривається сесія. Вона буде доволі непростою. Одразу постануть питання про стан справ у житлово-комунальній сфері. Вже внесено відповідний проект постанови. Думаю, наступним буде питання про ситуацію в агропромисловому комплексі. Особливо з огляду на те, що незабаром весняно-польові роботи. В кожній області, які я відвідував, з тривогою говорять про цю проблему.

Безперечно, питання виборів. Президент України прислав перелік законопроектів, які він пропонує першочергово і невідкладно розглянути. Активно працює робоча група над проектом закону про Кабінет Міністрів в Україні. Якщо ми його не приймемо принаймні у першому читанні, не знайдемо спільну точку зору щодо концепції, я думаю, що прийняти такий закон, який потрібен Україні, буде доволі непросто новому парламенту. Доведеться формувати коаліцію, коаліція сформує уряд і протискуватимуть такий закон, який би влаштовував і коаліцію, і уряд. А потрібен закон, власне, для України. Я не виключаю, що буде реалізований сценарій тиску на Верховну Раду України. Так би мовити, «невдоволеним українським суспільством». Вже зараз по регіонах агітують людей приїхати до Верховної Ради. Планують 20 тисяч. Ставка 20 доларів — за участь у демонстрації так званого народного гніву. Я сьогодні попередив деяких чинних керівників, що в цьому плані реакція Верховної Ради України буде адекватною.

Коли хтось вважає, що вкотре можна здобути перемогу на хвилі організованої революції, я думаю, що це утопія, відсутність почуття міри в політиці і в житті. Думаю, що в нас вистачає відповідальності для того, щоб нормально, цивілізовано пройти цей шлях.

Якщо проаналізувати в цілому те, що відбувається в Україні, є велике бажання на хвилі збурення проводити передвиборну кампанію. Знову ж таки це може бути результат на короткий період. Потрібно шукати погоджувальне рішення. Я зробив для себе висновок, аналізуючи настрої в регіонах, що в українському суспільстві надзвичайно низький потенціал до компромісу. Очевидно, дається взнаки наше попереднє життя, коли ми жили за принципом: або з нами, або проти нас. В нас немає напівтонів. У нас або чорне, або біле. Нині і ця теза набуває певних виразних ознак з акцентом на загострення.

Ми мало говоримо про те, що нас зв'язує і з'єднує, більше про те, що розмежовує. Я для себе ставлю запитання, яке, здається, є риторичним: навіщо вибори для країни, для будь-якої, а для України зокрема? Для того, щоб продемонструвати, що в нас є демократія, — цього недостатньо. Вибори, очевидно, потрібні для того, щоб українське суспільство, виборці сказали, як вони оцінюють стан справ у країні, як вони оцінюють владу, якою вони хочуть бачити майбутню політику. І кого вони хочуть бачити на чолі влади — для здійснення цієї політики.

Бо чим більше розмов про чесні вибори, чим більше запевнень, тим більше усвідомлюється, що щось не так. Про які чесні вибори може йтися, коли керівники деяких монополій очолюють списки, всі їхні заступники, і заступники заступників — усі в цих списках. Цілком очевидно, що ця монополія працюватиме адміністративно на результат. Хоча переконаний, що шуканого результату не буде. Але ми звикли жити кампаніями, підписувати меморандуми і при цьому прекрасно розуміти, що вони не виконуватимуться.

На моє переконання, треба домовитись і чітко визначити, що треба зробити протягом цього періоду. А на цій основі говорити про певну консолідацію.

(Детальніше про зустріч — у наступних числах газети.).

Нехай проблеми залишаються у минулому

Проблемні питання, що існували у взаємовідносинах України та Румунії є наслідком минулого, а тому треба дивитися у майбутнє, — наголосив Президент Румунії Траян Бесеску на зустрічі з Головою Верховної Ради України Володимиром Литвином.

Глава українського парламенту висловив впевненість у подальшому розвитку двосторонніх українсько-румунських відносин, високо оцінив нинішній стан взаємин обох країн, важливим елементом яких, за словами В. Литвина, є «добрі відносини між президентами». Водночас не менш важливою складовою міждержавного співробітництва, наголосив Голова Верховної Ради, є співпраця між парламентами, в тому числі у міжнародних організаціях.

Як зазначив Траян Бесеску, головна мета його нинішнього візиту до України — надати новий імпульс двостороннім відносинам. Під час розмови і українська, і румунська сторони говорили про обопільне прагнення поглиблювати політичний діалог, активізовувати співпрацю в економіці та інших сферах. В. Литвин позитивно оцінив ініціативу Румунії провести влітку форум, присвячений питанням взаємовідносин країн Чорноморського регіону. А Траян Бесеску сказав: «Нам би дуже хотілось, щоб одразу після виборів та формування нового складу Верховної Ради України делегація українських парламентаріїв відвідала Румунію».

В. Литвин та Т. Бесеску також обговорили деякі аспекти зовнішньої політики у Чорноморському регіоні, євроінтеграційні процеси, а також суспільно-політичну ситуацію в обох країнах.

* * *

Важливість зміцнення двосторонніх зв'язків між країнами та активізації парламентських взаємин також обговорювали на зустрічі Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Надзвичайним і Повноважним Послом Португальської Республіки в Україні Жозе Мануелем Песанья Зіегашем.

«Ми очікуємо на делегацію португальського парламенту», — зазначив В. Литвин. Пан посол проінформував главу українського парламенту про ситуацію в Португалії із завершенням виборів, зокрема президентських, і зазначив, що тепер, дочекавшись завершення виборів у нас, парламентська делегація Португалії відвідає Україну.

«Головне, щоб вибори було проведено так, щоб вони віддзеркалювали настрої та устремління людей, тобто чесно і прозоро», — наголосив Голова Верховної Ради. Під час зустрічі відбувся обмін думками щодо комплексу питань двостороннього співробітництва, деяких аспектів суспільно-політичної ситуації в Україні та Португалії.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У СБУ «чорних списків» немає

Так званих чорних списків осіб, яким не дозволено в'їзд до України, у Служби безпеки України не існує. Про це повідомила прес-секретар голови СБУ Марина Остапенко.

За її словами, перелік осіб, яким не дозволено перетинати український кордон, є у прикордонників. Рішення про таку відмову, за словами М. Остапенко, зокрема, може бути прийнято Службою безпеки як запобіжний засіб.

Прес-секретар голови СБУ повідомила, що з 2001 року було заборонено в'їзд до України більш як чотирьом тисячам іноземців та особам без громадянства, **повідомляє УНІАН.**

Водночас Служба безпеки України повідомила про активізацію окремих іноземних структур і їх прихильників в Україні. Їх дії можуть призвести до протиправних проявів, пов'язаних із зазіханням на територіальну цілісність і недоторканість держави.

Як повідомляє прес-центр СБУ, з метою забезпечення національної безпеки держави спецслужба відповідно до своєї компетенції вживає низку попереджувально-профілактичних заходів для запобігання діяльності окремих радикально налаштованих представників вітчизняних організацій.

Зокрема, керівництво СБУ в Севастополі 20 січня винесло офіційне попередження громадянину України Є. Янку за поширення через засоби масової інформації матеріалів від імені нелегалізованої в органах юстиції організації «Альянс за національне возз'єднання», що могли призвести до зазіхань на територіальну цілісність і недоторканість України.

За аналогічні дії 1 лютого ГУ СБУ в Криму оголошено офіційне попередження координатору «політичного проекту» «Народный фронт «Севастополь—Крым—Россия» громадянину України В. Подьячему.

Перелік осіб, яким не дозволено перетинати український кордон, є у прикордонників

У січні 2006 року «Голос України» опублікував такі закони та укази Президента України:

11 січня, № 4

Закон України «Про Службу зовнішньої розвідки України», № 3160-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення правового регулювання міжнародного співробітництва у сфері запобігання фінансуванню тероризму», № 3163-IV

Закон України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності», № 3164-IV

12 січня, № 5

Закон України «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», № 3076-IV

Закон України «Про внесення змін до статті 7 Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності», № 3060-IV

13 січня, № 6

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про захист прав споживачів», № 3161-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо помічників-консультантів депутата місцевої ради», № 3266-IV

14 січня, № 7

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання фінансовим правопорушенням, забезпечення ефективного використання бюджетних коштів, державного і комунального майна», № 3202-IV

Закон України «Про внесення змін до Кодексу законів про працю України», № 3248-IV

Закон України «Про внесення змін до статті 41 Сімейного кодексу України», № 3250-IV

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Хорватія про судноплавство на внутрішніх водних шляхах», № 3194-IV

Закон України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо відповідальності за знищення виборчої документації або документів референдуму», № 3169-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» (щодо використання коштів від продажу акцій ВАТ «Криворізький гірничо-металургійний комбінат «Криворіжсталь»), № 3196-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розвідувальних органів України», № 3200-IV

Закон України «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», № 3199-IV

Закон України «Про внесення змін до Цивільного кодексу України щодо права на інформацію», № 3261-IV

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», № 3201-IV

Закон України «Про доступ до судових рішень», № 3262-IV

Закон України «Про ратифікацію Протоколу про внесення змін і доповнень до Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Узбекистан про вільну торгівлю від 29 грудня 1994 року», № 3195-IV

Закон України «Про внесення змін до статті 14 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», № 3251-IV

Закон України «Про ратифікацію Кредитної угоди (Проект «Рівний доступ до якісної освіти в Україні») між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку», № 3255-IV

Закон України «Про ратифікацію Угоди про позику (Проект реабілітації гідроелектростанцій) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку», № 3256-IV

Закон України «Про чисельність Збройних Сил України на 2006 рік», № 3284-IV

20 січня, № 11

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про комітет Верховної Ради України», № 3277-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про енергозбереження», № 3260-IV

24 січня, № 13

Закон України «Про іпотечні облігації», № 3273-IV

Закон України «Про внесення змін до статті 37 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність», № 3268-IV

25 січня, № 14

Указ Президента України «Про присвоєння І. Сподаренку звання Герой України», № 60/2006

Указ Президента України «Про звільнення в запас військовослужбовців та черговий призов громадян України на строкову військову службу у березні-травні 2006 року», № 55/2006

28 січня, № 17

Закон України «Про внесення змін до статті 11 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», № 3297-IV

Закон України «Про приєднання України до Конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей», № 3303-IV

Закон України «Про внесення змін до статті 1 Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», № 3307-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (щодо ВАТ «Одеський припортовий завод)», № 2927-IV

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», № 2929-IV.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Зустрічі з медиками та вчителями

Народний депутат України **Микола РУДЬКОВСЬКИЙ (на знімку)** провів низку зустрічей із виборцями Чернігова. Цього разу він спілкувався з медиками Чернігівського протитуберкульозного диспансеру та вчителями кількох шкіл. За його словами, новий склад місцевих рад і нове обличчя виконавчої міської влади якісно відрізнятиметься від нинішнього. Відповідальність за зміни, що проводяться в Чернігові, після виборів візьмуть на себе соціалісти. «Під час зустрічей з трудовими колективами моя команда однодумців виявляє конкретні проблеми людей, що хвилюють їх в цей момент. Разом ми шукаємо шляхи їх розв'язання, разом ми плануємо і майбутнє нашого прекрасного міста», — зауважив Микола Рудьковський.

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ РЕАЛІЇ

Слово — не горобець

На прохання Центральної виборчої комісії Міністерство внутрішніх справ відповіло на запити про судимості чи їх відсутність близько 6 тисяч кандидатів у народні депутати. Про це на засіданні громадської ради при МВС України повідомив виконувач обов'язків міністра Юрій Луценко. Водночас він запевнив, що у виборчих списках судимих не буде, але будуть люди, в яких судимість погашена.

Також в. о. міністра заявив, що «є оперативна інформація про бажання лідерів певних політичних сил відзначитися радикальними методами ведення піаркампанії». За словами Юрія Луценка, міністерство має інформацію про «підготовку до псевдозамахів на лідерів певних політичних блоків».

Щоправда, остання заява виконувача обов'язків міністра нагадала низку подібних, зроблених ним заяв, які можна, без перебільшення, назвати голослівними. Зокрема, Юрій Луценко свого часу визнав: його слова про те, що він знає навіть імена депутатів, які «провозили діоксин через кордон», не відповідають дійсності. І «списав» це на свою недосвідченість та емоційність. Нещодавно в одному з інтерв'ю в. о. міністра сказав про те, що він уже став міліціонером. Однак, схоже, знову поспішив, бо, видно, забув: слово — не горобець...

Водночас хотілося б нагадати шановному виконувачу обов'язків міністра внутрішніх справ застереження Голови ЦВК Ярослава Давидовича, що такі висловлювання можуть трактуватися як спроба вплинути на виборчий процес.

Володимир КОРОЛЮК.

Профспілки — за мирову

■ БІЗНЕС І ВЛАДА

Аналізуючи рівень консолідації та авторитету профспілкового руху сьогодні в нашій державі, що демократизується, можна з упевненістю стверджувати, що він стає не тільки формальною силою в захисті своїх вимог у роботодавців, а й рішучим інструментом тиску на органи влади. Скажу чесно, що залишилася «за кадром» наша наполеглива конструктивна діяльність у період повторної приватизації металургійного комбінату «Криворіжсталь». Центральний комітет профспілки трудящих металургійної та гірничодобувної промисловості України разом із профкомом комбінату розробили такий соціальний пакет для інвестиційних зобов'язань потенційного інвестора, щоб 56-тисячний колектив криворіжсталівців мав гарантії у соціальному партнерстві, котре базується на принципах взаємної поваги, взаємної відповідальності та взаємних зобов'язань. Ми з профкомом «Криворіжсталі» будемо вести цілеспрямовану принципову політику у відстоюванні інтересів трудівників.

Щодо проблеми реприватизації Нікопольського феросплавного. Вона набула розголосу далеко за межами заводських цехів. Судові позови, їх суперечливий розгляд у судових інстанціях України, звернення наших профспілкових лідерів до Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України, телемарафони правди з нікопольського майдану за участю пікетувальників консорціуму «Придніпров'я», збори їхніх конкурентів із орджонікідзевських та марганецьких гірничо-збагачувальних комбінатів, підконтрольних групі «Приват», заяви партійних і парламентських діячів, схоже, перетворили господарську проблему на найгарячішу політичну «наковальню», на якій деякі політичні сили намагалися й намагаються викувати не лише передвиборчий капітал.

У боротьбі за її справедливе розв'язання наша позиція відома: захистити права та соціальні гарантії восьмитисячного трудового колективу. Феросплавників турбує те, що їх подальша доля перебуває тривалий час у невизначеності у зв'язку з можливими змінами власника. Треба зрозуміти, що, змінюючи власника, ми мусимо пам'ятати: є такі законодавчо визначені поняття, як недоторканість приватної власності, презумпція невинуватості. А публічні дискусії чиновників усіх рангів про списки підприємств, що будуть реприватизовані, мали негайну реакцію банків, які відмовляли в кредитуванні або надавали їх короткотерміновими під великі відсотки. А як забезпечити виробництво сировиною, матеріалами, регулярною виплатою зарплати? Хто з інвесторів наважиться вкладати кошти в такі підприємства? Різко почали призупинятися інвестиційні зобов'язання, технічне переоснащення та реконструкція. І потерпав над усе трудовий колектив. А найбільше в тих списках було підприємств саме гірничо-металургійного комплексу.

Від добра не шукають добра, як і не ріжуть курку, що несе золоті яйця. НЗФ — успішне виробництво, що забезпечує нарощування обсягів виробництва, випуск конкурентоспроможної продукції. А найголовніше для профспілок — стартова ціна робочої сили, можливість зайнятості, рівень середньої зарплати, соціальні гарантії та квоти для трудящих за умовами галузевої угоди, колективних договорів у переговорному процесі з роботодавцями. Ми завжди ставили НЗФ за приклад іншим підприємствам та колективам, як потрібно вести соціальний діалог, розв'язувати заводські проблеми та виконувати колективний договір.

Щоб донести позицію профспілок, голова профкому ВАТ «Нікопольський завод феросплавів» Юрій Логвинов брав участь у зустрічі з Президентом України Віктором Ющенком та Генеральним прокурором України Олександром Медведьком, що відбулася наприкінці минулого року в Києві. Юрій Михайлович говорив, що трудовий колектив вийшов захищати не власника Віктора Пінчука, він вийшов захищати свої робочі місця, свій завтрашній день, добробут своїх сімей, бо робітники розуміють, що в цьому конфлікті вирішується не тільки їхня доля, а й доля Нікополя, тому що завод є містоутворюючим, найбільшим наповнювачем міського бюджету.

Ми зверталися до в. о Прем'єр-міністра Юрія Єханурова, котрий, працюючи на Дніпропетровщині, бував на підприємстві, знає структуру виробництва, й хочемо, щоб Кабмін погодився на укладання мирової угоди, котра буде вигідною і державі, і трудовому колективу, а інвестор зможе продовжувати добросовісно виконувати ті зобов'язання, що їх узяв на себе. На сьогодні регулярно виплачується заробітна плата, яка є найвищою серед трьох феросплавних підприємств, надаються соціальні пільги, зберігається соціальна сфера: Будинок культури, оздоровчий табір, стадіон. А це, погодьмося, дуже важливо.

Звернімося до купівлі-продажу НЗФ у 2003 році. Її вважають незаконною, бо нібито низька ціна. З погляду ціни, то на момент продажу пакету акцій феросплавного це була найвища ціна, що була заплачена. Незаконність намагаються обґрунтувати низькою ціною, а в той час тут з'являється інтерес інших груп. Якщо, наприклад, цей пакет буде передано в управління конкуруючій фінансово-економічній групі, ми можемо мати супермонополію на феромарганцеві сплави. Адже Запорізький, Стахановський феросплавні підприємства та два гірничо-збагачувальних комбінати — Марганецький та Орджонікідзевський, належать одній фінансовій групі «Приват». А це антимонопольне законодавство забороняє. Така перспектива сумна, бо поставить усю металургію на коліна.

З другого боку, повертаємо НЗФ до державної власності. Досвід роботи державних підприємств у нашій галузі є. Результатів — нуль для держави, бо вони одразу стають збитковими, а соціальні питання вирішуються на дуже низькому рівні. Тому повернення феросплавного в руки держави та в державний менеджмент, на наш погляд, означає опинитися в глухому куті.

Сьогодні власники погодилися з профспілкою металургів і гірників провести переговори, й вони відбулися в середині січня. Суть їх така: профспілка допомагає укласти мирову угоду. Якщо уряд визначить, то з доплатою, щоб держава не почувалася обрахованою. А власники погоджуються на пакет соціальних пільг на основі наших галузевих стандартів з оплати праці. Ми створили авторитетну комісію. Підписано протокол, який скріплено підписами всіх зацікавлених осіб. Що це дає трудівникам? По-перше, власник узяв зобов'язання підвищити рівень середньої заробітної плати в 2006 р. не менш ніж на 25 відсотків, тобто вона становитиме 1935 гривень. По-друге, до професійного свята — Дня металурга у липні 2007 р., довести заробітну плату фахівців провідних спеціальностей до рівня мінімального галузевого стандарту оплати праці. На початок цього року цей показник становив 2789 грн., а з урахуванням індексу інфляції 2006 року цей показник буде підвищено.

Ми ніяк не могли дістати власника. Хоча Закон України «Про колективні договори» трактує, що цей документ підписується власником чи уповноваженим ним органом, з'являється визначення працедавець, котрим виступає директор, голова правління. За цих умов у нас уперше з'явився шанс вийти на власника. Віктор Пінчук дав принципову згоду підписати й галузеву угоду.

Якщо домовленості будуть виконані, то це буде прорив у переговорному процесі з реальним власником. Хотілося б думати, що цей приклад підтримають й інші власники. До речі, галузевий стандарт — не самодіяльність, а прискіпливо розрахований на правових нормах українського законодавства документ. Заплатіть усім нормальну зарплату і люди підтримуватимуть фінансово внутрішній ринок. І тоді держава виграє в тому, що одержуватиме податки від підприємств і від громадян, пенсії, бюджети, нарешті, розвиватиметься й запрацює ринок внутрішній. Це реальний шанс, щоб відносини профспілок і власника будувалися на іншій основі. Витягнули профспілки одну ланку, а за нею «пішли» й інші: металурги завжди одержували дещо більше, ніж коксохіміки, коксохіміки дещо більше, ніж трубники, рударі — на рівні галузі чорної металургії. Саме тому ЦК профспілки, обкоми, профкоми гірничо-металургійної галузі переконані, що успішно подолати кризу, яка виникла на ВАТ «Нікопольський завод феросплавів», можна в підписанні мирової угоди, котру можна оформити й після останнього рішення Верховного Суду України.

Тому на адресу Президента України ми направили профспілкового листа про недопущення монополізації феросплавної галузі металургійного комплексу України та прийняття єдино правильного рішення щодо ВАТ «Нікопольський феросплавний завод» — укладання мирової угоди. Чекаємо відповіді.

Володимир КАЗАЧЕНКО,
голова Центрального комітету профспілки трудящих металургійної та гірничодобувної промисловості України.

Заплатіть усім нормальну зарплату і люди підтримуватимуть фінансово внутрішній ринок

У Харківській області на птахокомплексі від отруєння загинули 12 тисяч курчат

Валерій КОНОВАЛЮК вважає, що Кабмін має терміново переглянути держбюджет—2006 (УНІАН)

■ У НОМЕР

З «Рідним домом» потеплішає

Житомир. Жителі обласного центру зможуть одержати безвідсоткові кредити строком на п'ять років для встановлення індивідуальних систем опалення в багатоповерхівках та заміни їх у приватних оселях. Йдеться про гроші не лише на котли, а й на лічильники води й газу, батареї опалення і навіть, якщо є така потреба, на встановлення нових сучасних вікон. Це дасть змогу мешканцям різко зменшити використання газу, сподівається міський голова Георгій Буравков. Кошти на це виділяє НАК «Нафтогаз України», яка здійснює проект під назвою «Рідний дім» спільно з підприємством «Газ-тепло». Передбачається, що цього року проектом буде охоплено майже чотири тисячі помешкань житомирян.

Олексій КАВУН.

■ ФОТОФАКТ

Доцент Харківського національного університету ім. Каразіна Віктор Токарський тримає на руках байбака Тимку, якого вважають офіційним «синоптиком» України — провісником весни.

Фото Сергія СИВОГРАКОВА (УНІАН).

Дунай перетворився на ковзанку

Одеська область. Дунай уперше за 25 останніх років вкрився товстою крижаною кіркою. Невтомні кораблі криголамного типу намагаються ламати лід, щоб забезпечити хоч і екстремальне, але все-таки рятівне судноплавство. У 1969 році для того, щоб почати навігацію на Дунаї річку бомбила військова авіація.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ФОТОФАКТ

У виставковому центрі «КиївЕкспоПлаза» до кінця вихідних триває виставка «Велобайк—2006». Це єдина спеціалізована виставка велосипедів, комплектувальних до них і аксесуарів.

На знімку: наймолодший 12-річний учасник показових виступів з тріалу райдер Дмитро.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Зоопарк накрили... поліетиленом

(Початок на 1-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

За словами головного ветеринарного лікаря зоопарку Андрія Марунчина, вірус цього захворювання поширюється у клітинах кишечнику і найчастіше поширюється з випорожненнями птахів. Тож поліетилен захистить мешканців авіаріїв від фекального «десанту» міських птахів: заражених голубів, горобців тощо. Такий захід безпеки коштує близько тисячі гривень і є одним із найдешевших варіантів.

Крім цього, двічі на день у київському зоопарку ветеринари оглядають кожну пташку, а щотижня беруть аналізи на виявлення грипозної інфекції. Кожен птах отримує додаткову їжу, збагачену вітамінами і мінералами. А робітникам зоопарку видали спеціальний одяг і зробили щеплення, щоправда, від звичайного грипу.

Проте ще не вирішена проблема з водоплавними птахами. Планують побудувати окремий ангар із центральним водопостачанням. Та ветеринар Андрій Марунчин побоюється, що скупчення великої кількості пернатих може призвести до спалаху туберкульозу. Тож поки що красою білих лебедів можна милуватися просто неба.

Нещодавні морози київський зоопарк пережив без ускладнень. Вольєр забезпечили обігрівачем. Менш пощастило одеському зоопарку. Як повідомив наш власний кореспондент В'ячеслав Воронков, там від переохолодження загинули три павіани-гамадрили. У клітці, де проживала сім'я мавп, несподівано вночі вимкнули електрику...

А ось вихованців зоозони на Монастирському острові в Дніпропетровську зимова холоднеча не лякає. Як розповів ветеринарний лікар зоопарку Олександр Шулешко, ще восени провели вакцинацію всіх пернатих. Прищепили також бізона, вовків і верблюдицю Машу. Вони зимують у будиночках надворі. Верблюдиця Маша за двадцять років, що живе в Дніпропетровську, звикла до нашого клімату. Тому легко переносить холод у теплій компанії. Вона зимує з віслюком Яшею та однією з трьох лам, **розповідає наш власний кореспондент у Дніпропетровську Наталія ОВДІЄНКО**.

Телефонний терорист перервав батьківські збори

300 учнів і батьків, які зібралися на збори увечері 2 лютого у Вінницькій школі-ліцеї № 7, змушені були терміново залишити приміщення. Щойно розпочалися збори, на телефон чергового охорони надійшло повідомлення: школу заміновано. Невідомий стверджував, що вибухівку закладено одразу у двох місцях. На щастя, її не знайшли. Поки працювали рятувальники з обласного управління МНС та правоохоронці, довелося перекрити рух вулицею в районі, де розташована школа. Зафіксовано, що невідомий телефонував з міського телефону-автомата.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Цукор стабільності не витримав

За тиждень ціна цукру на продовольчих ринках Хмельницького зросла майже на тридцять відсотків. Замість 3,2 гривні за кілограм доведеться платити близько 4,2 грн. В обласній державній інспекції контролю за цінами цукровий стрибок пов'язують з підвищенням оптимальних цін виробника.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

■ СПОРТ

Останні репетиції

Футбол. Завтра донецький «Шахтар» в Ізраїлі матчем з московським ЦСКА стартує на «Кубку Першого каналу». Київські динамівці почнуть виступ у турнірі наступного дня матчем із московським «Спартаком». Обидва українські клуби перед змаганнями провели репетиції.

Київське «Динамо», яке вже кілька днів перебуває на тренувальному зборі в Ізраїлі, в першому контрольному матчі впевнено переграло московське «Динамо». Цей клуб віднедавна очолює колишній головний футбольний «залізничник», досвідчений Юрій Сьомін.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Динамо» (Росія, Москва). 4:0. Голи: Рінкон, 44, 57, Нінкович, 68, Єщенко, 90.

«Динамо» (Київ): Рибка, Гусєв (Нінкович, 59), Родольфо, Родріго, Несмачний, Белькевич (Михалик, 61), Ротань (Єщенко, 46), Ребров (Чернат, 46), Рінкон (Мілевський, 67), Шацьких (Верпаковскіс, 46), Клебер (Марцваладзе, 61).

«Динамо» (Москва): Овчинников, Сейтарідіс (Половинчук, 46), Леандро Фернандес (Менді, 60), Колодін, Точилін, Коштінья (Яшин, 60), Сємшов (К. Комбаров, 46), Хохлов, Данні, Д. Комбаров (Сорокін, 75), Буликін (Ятченко, 65).

А донеччани в Іспанії помірялися силами з норвежцями в рамках міжнародного турніру Кубок Коста Бланка.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Фредрікстадт» (Норвегія). 1:2. Голи: Брандао, 63 — Бьоркой, 44, Макдональд, 85.

«Шахтар»: Шуст (Шутков, 46), Срна (Кулаков, 68), Рац, Чигринський (Леонардо, 65), Гюбшман (Сейхан, 46), Левандовський (Жадсон, 46), Дуляй, Фернандіньйо, Елано, Бєлік (Брандао, 46), Воробей (Беркеуан, 52). Переможці заволоділи призом, а «Шахтар» фінішував другим. Хоча навіть нічия робила переможцем український клуб.

Подолали аутсайдера

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. П'яте коло. «Сокіл» (Київ) — «Вітебськ». 3:1. Після 46 матчів «Сокіл» набрав 92 очки і йде на другому місці, відстаючи від мінської «Юності» на три пункти. Але в киян — матч у запасі.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На «Запоріжсталі» енергію бережуть давно

«Запоріжсталь» днями відвідав Президент України Віктор Ющенко. Він ознайомився з роботою цеху гарячого прокату тонкого листа, **повідомляє прес-служба Президента**. Главу держави цікавила екологічна безпека регіону і те, наскільки такі енергоємні металургійні підприємства, як «Запоріжсталь», готові до ринкових викликів, що з'явилися після лібералізації цін на газ. Металурги підтвердили свою готовність до конструктивного діалогу і практичних дій на захист екології. Президент акцентував увагу на можливості впровадження внутрішніх механізмів енергозбереження на підприємстві.

Утім, енергозберігаючі технології вже давно діють на комбінаті. Зокрема, під час газової кризи (у період з 31.12.05 до 03.01.06) підприємство, завдяки своїй програмі енергозбереження, працювало без збоїв.

Керівники меткомбінату вважають програми з енергозбереження необхідним і основним компонентом для створення екологічно безпечнішого виробництва. А це і є основна складова технічного переозброєння промислового гіганта.

На модернізацію, технічне оснащення, впровадження енергозберігаючих технологій і будівництво природоохоронних об'єктів протягом останніх двох років комбінат спрямував більш як 1,5 млрд. грн. власних коштів.

За одну ніч у Луганську вибухнули два будинки

(Початок на 1-й стор.).

Поки тривали рятувальні роботи і гасіння пожежі, за 25 метрів від місця трагедії вибухнув одноповерховий житловий будинок. Унаслідок вибуху загинуло чотири особи і 10 дістали травми різного ступеня тяжкості. Постраждали співробітники міськгазу, рятувальники, родичі, котрі тут зібралися. Результат ночі сумний: травми дістали 17 людей, п'ятеро з них — загинули. Через небезпеку повторних вибухів роботи з розбирання завалів припинено. Газова служба зайнялася перевіркою цілості підземних трубопроводів. Як вважають фахівці, найімовірнішою причиною вибухів може бути скупчення вибухонебезпечних концентрацій природного газу через пошкодження ліній у районі аварій. Пошкодження, найімовірніше, з'явилися у зв'язку з різким коливанням температури повітря і зрушенням мерзлого грунту.

На момент, коли верстався номер, стало відомо, що під будинком, який обвалився, залишився один з газівників. Щоб його дістати, рятувальники вчора продовжували розбирати завали. Подачу газу на одну з котелень, яка обслуговує центральну частину Луганська, було припинено. Без тепла опинилися обласна дитяча лікарня, 1-ша міська лікарня і частина житлових будинків.

Розпорядженням глави Луганської облдержадміністрації Геннадія Москаля з обласного резервного фонду буде виділено по 5 тисяч грн. родинам загиблих і по 2,5 тис. грн. — постраждалим від вибухів. Також прийнято рішення виділити Луганському міськвиконкомові 500 тис. грн. на ліквідацію наслідків аварій.

Алла АНТІПОВА.

Механізм ціноутворення...

(Початок на 1-й стор.).

Однак, як повідомляє агентство proUA, один із виконавчих директорів «Росукренерго» Костянтин Чуйченко стверджує, що компанія може переглядати ціну на природний газ, що поставляється спільному підприємству «Укргазенерго». За його словами, вона може бути змінена, і залежить від ціни на російський газ для «Росукренерго». Відповідаючи на запитання, у який спосіб переглядатиметься ціна, Чуйченко сказав: «Там прописана процедура, що є типовою для таких міжнародних контактів».

Інший виконавчий директор «Росукренерго» Олег Пальчиков повідомив, що як така формула ціни в контракті з «Укргазенерго» не закріплена. Ціну газу для «Укргазенерго» визначатиме цінова кон'юнктура на середньоазіатський газ, пояснив він.

Складно говорити про механізм ціноутворення у зв'язку з тим, що всі домовленості проводилися в режимі таємності. Ніхто документів, крім тих, хто їх підписав, не бачив, заявив в інтерв'ю «Голосу України» директор енергетичних програм Центру Разумкова Володимир Соприкін, підкресливши, що не бачили їх не тільки експерти, а й багато провідних політиків, зокрема міністри. На думку експерта, нині на газовому ринку СНД центральноазіатські країни диктують свою ціну. І ситуація така, що ціни для «Росукренерго», а відповідно і для «Укргазенерго», будуть підвищуватися, незважаючи на задекларовані домовленості. Торік Росія гранично збільшила свій видобуток газу на 0,5 разу, тому зростання експорту цього року і в наступних буде досягнуто винятково за рахунок купівлі середньоазіатського газу.

Без відповідей «Нафтогазу» також залишилися питання як, кому і за якою схемою буде розподілятися газ новим СП.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото УНІАН.

Малевич на горищі

Український художник Анатолій Федурко демонструє картину, яка, імовірно, належить пензлю Казимира Малевича. Її знайшли на горищі одного з будинків у Чернівцях. Польський художник-реставратор Гжегош Глазік підтвердив, що цю роботу слід датувати двадцятими роками ХХ століття, і належить вона до школи Малевича. Приблизна вартість картини — 10 млн. євро.

Поспішай, Болгаріє!

Євросоюз закликав Болгарію терміново врегулювати ще наявні проблеми, що можуть перешкодити її вступу до ЄС 1 січня 2007 року. У разі, якщо Болгарія не виконає зобов'язань, її приєднання може бути відкладене на рік. Дотепер перед Софією, на думку Брюсселя, стоїть низка невирішених проблем, головні з яких — реформувати юридичну систему і зробити ефективнішою боротьбу з корупцією й організованою злочинністю.

■ СВІТ КОРОТКО

САУДІВСЬКА АРАВІЯ

У Червоному морі пропав лайнер із 1300 пасажирами

У Червоному морі пропав лайнер, на борту якого перебувало близько 1300 чоловік. Судно «Salaam 98» зникло з екранів радарів невдовзі після того, як залишило порт Дуба на заході Саудівської Аравії. Лайнер прямував до єгипетського порту Сафага, куди мав прибути вчора.

На час, коли верстався номер, стало відомо, що єгипетські вертольоти знайшли місце катастрофи і тіла людей на поверхні води. Арабські ЗМІ повідомили, що недалеко від місця катастрофи було знайдено також рятувальну шлюпку з трьома уцілілими.

ПОЛЬЩА

Праві плюс ліві

Польща уникла дострокових парламентських виборів. У четвер правляча консервативна партія «Право і справедливість» домовилася про створення коаліції. Цікаво, що союзниками консерваторів стали популістська ліворадикальна «Самооборона» й ультракатолицька партія «Ліга польських родин». Хоча ці дві партії і не ввійдуть до уряду, вплив популістів-євроскептиків на зовнішню і внутрішню політику Польщі може бути дуже серйозний.

США

Нова вакцина

Американські вчені заявили, що створили нову вакцину проти вірусу пташиного грипу H5N1, яку можна без будь-яких труднощів запустити в масове виробництво. Препарат, як повідомляється, розроблено з застосуванням досягнень генної інженерії. Випробування вакцини на мишах закінчилися успішно, і нині вчені готуються до початку клінічних досліджень.

ВЕНЕСУЕЛА

Шпигун чи пацієнт?

Президент Венесуели Уго Чавес оголосив про вигнання з країни представника влади США за звинуваченням у шпигунстві. У своїй промові з нагоди сьомої річниці перебування при владі Чавес сказав, що від морського аташе при посольстві США Джона Корреа вимагають негайно залишити Венесуелу. Проте у Вашингтоні спростували звинувачення Чавеса і заявили, що капітан Корреа залишив південноамериканську країну для лікування і відпочинку на батьківщині.

Папір усе стерпить. А ми?

Головна ознака наближення виборів — запаморочлива кількість агітматеріалу у поштових скриньках та на стінах, парканах і стовпах. Позбутися листів кандидатів у депутати до Верховної та місцевих рад, надісланих поштою, досить просто. А ось віддерти намертво приклеєні агітплакати часто не вдається роками.

Тим більше що ті, хто їх розклеює, намагаються розмістити агітку у недоступному для «ворогів» та водночас добре видному місці. В такий спосіб агітінформація часто опиняється десь на рівні других поверхів будинків. При цьому згоди мешканців квартир, під чиїми підвіконнями красуються агітки, звичайно, не питають. Особливо прикро, коли плакати розміщують на парканах або приклеюють наклейки з символікою партій на приватні автомобілі. Такі методи ведення передвиборної кампанії свідчать про неповагу політиків до своїх виборців. Вражає і те, що жодна громадська організація і досі не закликала кандидатів у депутати дотримуватися найпростіших правил політкультури — не перетворювати вулиці на звалища макулатури.

У Комітеті виборців України нам пояснили, що заборони розміщувати агітаційну інформацію на об'єктах приватної та комунальної власності у Законі «Про вибори народних депутатів України» немає. Законом забороняється розміщення агітаційних матеріалів та політичної реклами на будинках і в приміщеннях органів державної влади та місцевого самоврядування, на об'єктах культурної спадщини, у громадському транспорті, вокзалах, портах та аеропортах. Виходить, стіни міськрад надійніше захищені законом від непроханих фізіономій, ніж двері вашого будинку!

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

За кордоном про приватну власність дбають краще. Наприклад, у Великій Британії напередодні торішніх виборів побачити агітлистівку було практично неможливо. Причина — розмістити будь-який папірець на чужому паркані можна лише з письмового дозволу його власника. До того ж не виключено, що він вимагатиме за це гроші. А на більшості поштових скриньках можна було побачити прохання не турбувати політичною агітацією. Знайомі британці сказали, що до скриньок з такими написами агітки не потрапляють, бо кандидати у депутати не хочуть втратити повагу виборців.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

■ А ЯК У НИХ?

Заграють з виборцями

Депутати латвійського парламенту передали на розгляд у комісії пропозицію про заборону політичної реклами за три місяці до виборів до Сейму.

Янiс Лагздиньш, голова однієї з великих фракцій Сейму — Народної партії — каже, що багатомісячних обмежень на рекламу немає в жодній європейській країні, крім Білорусі. Проте колеги «народників» в урядовій коаліції домоглися концептуального схвалення Сеймом заборони на три місяці до виборів будь-якої політичної реклами. Атіс Кампарс із найбільшої фракції «Новий час» вважає: «Повинна бути боротьба між політиками та їхніми ідеями, а не між рекламними фірмами!» Голова фракції «Союз зелених і селян» Аугустс Брігманіс переконаний, що кампанія, котра не спиратиметься на плакати і рекламні телеролики, можливо, змусить кандидатів у депутати більше спілкуватися з виборцями. А заощаджені гроші треба було б направити на створення аналітичних передач і статей.

Голова сеймівської групи із зв'язків з Верховною Радою України Андрій Клементьєв сказав в інтерв'ю «Голосу України»: «Наша партія (Опозиційний «Центр згоди». — **В. С.**) ніколи не була великим замовником рекламних площ і часу, тому наш зміна в законі мало торкнеться. Це спроба заграванння з виборцями! Найімовірніше, ця ідея не дійде до якісного читання в сеймі, а якщо і дійде, то в дуже зміненому вигляді. І розгляд може тягнутися роками...»

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Тепер депутати винні

У судових слуханнях справи про вбивство Георгія Гонгадзе — черговий тайм-аут. Цього разу напад гіпертонії «скосив» уже двох підсудних: викликана бригада «швидкої допомоги» зафіксувала підвищений артеріальний тиск у Протасова та Поповича.

З'ясовується, «локальну епідемію» гіпертензії спричинила... присутність у залі народних депутатів від СПУ. Вони, хоч і «не лізли» з «дурними» журналістськими запитаннями до підсудних, проте впливали на їхні ніжні нерви своїм особливим статусом. Наприклад, Протасов поскаржився, що «не знає, як поводитись у присутності депутатів». Сором'язливим виявився і його колега Костенко, і лише Попович нічого не мав проти «парламентаризму» в залі. До речі, за словами адвоката Мирослави Гонгадзе Валентини Теліченко, під час допиту обвинувачуваний Попович «дуже щиро розповідав про все». Шкода, що ми з вами не можемо поцінувати цю «балакучість»...

Депутати спричинили ще більше сум'яття публіки, коли заявили претензію судовій колегії: не можна розглядати в закритому режимі питання, мотивуючи це розкриттям державної таємниці, тоді як інші засідателі і присутні в залі не мають відповідного допуску до державної таємниці. Звичайно, обізнані в тонкощах Закону «Про державну таємницю» судді могли б легко відбити претензію цитуванням його положення: до державної таємниці не належить інформація «про факти порушення прав і свобод людини.., про незаконні дії органів державної влади та їх посадових осіб». Здається, це наш випадок? Але тоді б довелось повертатися до вже «архівної» теми: для чого в такому разі потрібен закритий режим.

Судове засідання перенесено на 8 лютого; прохання представників Лесі та Мирослави Гонгадзе не затягувати так надовго з перервою головуюча на процесі пані Григор'єва не задовольнила: по-перше, необхідно з'ясувати стан здоров'я гіпертоніків; по-друге, судді в найближчі дні зайняті іншими справами.

Можливо, і зайняті, хто заперечує. Тільки виникають мульку запитання: чому «максимально прозоре» судочинство з такою чуйністю переймається кожним побажанням офіцерів-убивць (за версією слідства) і так байдуже відсікає всі прохання адвокатів матері та вдови Георгія. Чому тиск не зашкалював у нинішніх «клієнтів» Апеляційного суду тоді, коли бачили, а не бачити цього не могли, бо принаймні на втрату зору ще не скаржаться, як на очах України і світу торує пекельні кола материнського горя Леся Гонгадзе? В пошуках сина. В пошуках правди. В пошуках справедливості. Чи ментівські серця (хай дарують мені цей епітет усі чесні підлеглі Луценка) вибіркові до болю — власного і чужого? Чи суддівські серця вибіркові у своїй принциповості, і хитаються шальки терезів під вагою «політики», а не істини?

З відповіддю, як і лікуванням гіпертонії, не можна гаятись. Шкідливо для здоров'я суспільства.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

27 січня. Луганськ. Презентація першого українсько-російського вантажного електровоза змінного струму 2ЕЛ5.

28 січня. На будівельному майданчику станції Київського метрополітену «Деміївська» пізно ввечері впав мостовий кран вантажопідйомністю 20 тонн.

29 січня. Чернігівська область. Мітинг-реквієм вшанування пам’яті героїв Крут.

30 січня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Головою Хорватського Сабору Владіміром Шексом.

1 лютого. У виставковому центрі «Київ ЕкспоПлаза» відкрилася II Міжнародна виставка сільського господарства «ІнтерАгро-2006».

31 січня. Київський міський голова Олександр Омельченко ознайомився із ходом будівництва хоспісу на 25 чоловік на території київської міської онкологічної лікарні.

2 лютого. Київ. Акція протесту біля секретаріату Президента України, під час якої було знищено «стіну між владою і народом».

ТЕМНІ ХМАРИ НАД «СИНЬОГОРОЮ»

То, може, чинний Президент України «розжене» їх і врешті-решт підкаже керівництву підпорядкованого йому управління повернути раніше ним загарбане

■ ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Милозвучну назву «Синьогора» має один із пансіонатів, розташований у селі Гута, що в Івано-Франківській області. Після створення в 1994 році на базі державного підприємства «Івано-Франківськгаз» відкритого акціонерного товариства з газопостачання та газифікації «Івано-Франківськгаз» пансіонат з усім своїм майном увійшов до його складу.

Заклад працював, оздоровлював працівників галузі, розвивався. Фактично був як реабілітаційний центр для учасників ліквідації аварії на ЧАЕС, працівників з важкими та шкідливими умовами праці. Пансіонат мав добрий технічний стан. Можливо, тому й накинула на нього око ДУСя — Державне управління справами Президента України. І з того часу на сині гори посунули чорні хмари...

Державі найпотрібніша була резиденція Президента?

У червні 2000 року на ім'я голови правління ВАТ Олександра Турчака надійшов лист з таким собі делікатно-ввічливим проханням — передати пансіонат у відання управління. І неодмінно з усіма будівлями та спорудами.

А тепер спробуємо поміркувати: навіщо президентському управлінню знадобився цей заклад? Щоб оздоровлювати там своїх «чорнобильців»? А може, у працівників апарату глави держави шкідливіші умови праці, аніж у газовиків? То чому б тоді не викупити якийсь запущений пансіонат, санаторій і привести його до ладу? Хіба важко й складно цьому управлінню побудувати новий? Хіба з державної казни не виділили б необхідні кошти?

Тоді навіщо забирати в працівників галузі готове? Те, що багато років їм належить? Те, що за їхній кошт побудоване і потрібне їм? Чи, можливо, хтось запрограмував у подальшому «прихватизувати» собі цей симпатичний пансіонатик?

Ох, ці підступні мудрування-розгадки наміру керівників спритної та несподіваної ДУСі і тих, хто підтримував її дії! До яких висновків вони можуть довести нас з вами, читачу? Та даремно я змушую тебе сушити мізки. Відповідь на ці запитання є у тому листі. Ось вона: «**...З метою забезпечення належних умов перебування в Україні делегацій високого рівня іноземних держав та міжнародних організацій, створення державної резиденції для їх прийому, яка відповідала б загальновизначеним міжнародним стандартам**».

Ось, бачите, для чого був потрібен пансіонат «Синьогора». Для державної резиденції. А може, треба було сказати — резиденції Президента? А я тут все тверджу про умови відпочинку простих трудящих, захист їх інтересів тощо.

Вони перші сказали: ні!

Отримавши зі столиці, та ще з президентської установи таке «прохання», від якого віяло наказом, у ВАТ переполошилися й здивувалися. Хіба можна одним розчерком пера так просто передати цю оздоровчу установу? На той час пансіонат відносився до категорії оздоровчих закладів і відповідно до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» був об'єктом соціальної сфери — забезпечував оздоровлення, лікування, профілактику та відпочинок не тільки працівників ВАТ, а й усіх газових господарств України.

Оскільки це так, то відповідно до іншого Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» слід одержати дозвіл (погодження) трудового колективу. Тобто провести збори, ухвалити рішення загальною більшістю голосів від кількості працівників.

Як виразник інтересів трудового колективу профспілковий комітет підприємства висловився проти передачі пансіонату і подав лист Держуправління справами і свої висновки на розсуд до Ради профспілки працівників газових господарств України.

Як виразник інтересів трудового колективу профспілковий комітет підприємства висловився проти передачі пансіонату і подав лист Держуправління справами і свої висновки на розсуд до Ради профспілки працівників газових господарств України.

Погляньмо, з якою оперативністю зреагували у ВАТ на так зване прохання ДУСі. Лист від неї надійшов 26 червня 2000 року. А вже 30 червня його розглядає Рада профспілки. І також не погоджується передавати пансіонат. А ще, відчувши неладне, вирішили доручити голові Ради Івану Яровому негайно звернутися по допомогу особисто до Президента України Л. Кучми. У своєму листі Іван Максимович навіть осмілився зауважити: «**Мабуть, не може одна із структур Президента так дискредитувати своїми діями найвищу посадову особу держави, гаранта Конституції». І ще більше: «Рада профспілки глибоко засуджує такі дії чиновників із адміністрації Президента України...»**

Окрім цього, 1 липня направили Президенту письмове звернення від голів правлінь відкритих акціонерних товариств газопостачання та газифікації з проханням втрутитися, допомогти, не допустити обмеження можливостей працівників галузі у повноцінному відпочинку та оздоровленні.

Та, як мовиться, даремно чекали з моря погоди. Лист і текст звернення десь зникли, як вода в сухому піску. Але водночас поїзд не рушив, а помчав... 18 серпня того самого 2000 року позачергові загальні збори акціонерів прийняли рішення: передати пансіонат «Синьогора» у відання Державного управління справами до 01.12. 2000 року, створивши комісію у складі 7 чоловік із представників НАК «Нафтогаз України», Фонду держмайна України, профспілки працівників газових господарств, ВАТ «Івано-Франківськгаз», облдержадміністрації, того ж Держуправління справами. І зауважили — передачу здійснити згідно з чинним законодавством.

Протокол зборів свідчить, що рішення не було одностайним і переголосовувалося двічі. Вдруге з доповненням: «Передачу здійснити згідно з чинним законодавством». І навіть за такого застереження проти передачі голосувало 36,28, а «за» — лише 62,68 відсотка. Тому що рішення про створення та припинення діяльності дочірніх підприємств, філій та представництв товариства приймається більшістю у 3/4 голосів акціонерів, які беруть участь у їх загальних зборах. Тобто за передачу повинні були проголосувати 71,08 відсотка акціонерів, які взяли участь у зборах.

Акціонери голосували також за другий варіант проекту постанови, яким передбачено створення відповідної комісії, до якої мали ввійти і представники профспілки працівників газових господарств.

Позапротокольні чинники свідчать, що вплинуло на набрання отих 62,68 відсотка акціонерів. Річ у тім, що 50% + 1 акція ВАТ «Івано-Франківськгаз» належали НАК «Нафтогаз України». Спершу керівництво компанії виступило проти передачі. А за тиждень надісłало свою згоду. Неважко здогадатися, чому та згода появилася.

У тих, хто голосував за передачу пансіонату, було також сподівання, що вирішальне слово скаже Фонд держмайна України, в якого було 25 відсотків акцій. Вони, напевно, також знали, що криється за важливим доповненням: «Передачу здійснити згідно з чинним законодавством». **А з нього витікає висновок: майно, що перебуває у власності ВАТ, входить до його статутного фонду, не може бути прийняте управлінням справами Президента без переведення його у державну власність. Адже указ Президента чітко визначив: Державне управління справами здійснює управління об'єктами державної власності...**

Водночас Закон України «Про власність» визначив, що об'єктом права власності акціонерного товариства є майно, придбане за рахунок продажу акцій, а також набуте на підставах, не заборонених законом. А стаття 56 цього закону твердить: жодний державний орган не має права втручатися у здійснення власником їх правомочностей щодо володіння, розпорядження, користування своїм майном або встановлювати непередбачені законодавчими актами України додаткові обов'язки чи обмеження.

А ДУСя почала діяти

За розпорядженням керівника Держуправління справами від 30 жовтня 2000 року створюється комісія з прийому пансіонату. Починається воно словами «У зв'язку з рішенням зборів акціонерів ВАТ...». Ніби вони самі, за власною ініціативою, вирішили віддати ні за що свою оздоровницю. Документом встановлюється дата — до 1 грудня того ж року.

Галузева рада профспілки звертається до Генеральної прокуратури України. Та порушує кримінальну справу. Затим просить в. о. Прем'єр-міністра скасувати розпорядження Кабміну від 12.12.2002 року і повернути пансіонат газовикам.

Через півтора місяця, 14 грудня, видається наступне розпорядження, яким уже, цитую дослівно: «**У зв'язку з передачею в управління Державного управління справами Сивульського та Межерікського лісництв (акт прийому від 01.11.2000 р.), а також пансіонату «Синьогора» (акт прийому від 01.12.2000 р.) та керуючись Законом України «Про підприємства в Україні», пункти 4,12 «Положенням про Державне управління справами», затвердженого Указом Президента України від 21.03.2000 р. № 474...», пансіонат і лісництва об'єднуються в єдиний державний оздоровчий комплекс «Синьогора».**

Звернімо увагу, що ще до того, як «відтяли» пансіонат, трохи раніше ДУСя прибрала до рук і лісництва... Та поки що на папері. Бо майже через 10 місяців потому, 13 вересня 2001 року, урядовий комітет економічного розвитку та з питань європейської інтеграції розглянув проект розпорядження «Про передачу пансіонату «Синьогора» в управління Державного управління справами». Доцільність цього кроку було погоджено. Але за умови доопрацювання проекту «з метою чіткого визначення засад такої передачі, насамперед щодо визначення власника у разі передачі».

Ось що заважає повністю «прихопити» пансіонат! Тому Держуправління справами своїм листом від 28.09.2001 року попросило голову правління ВАТ «Івано-Франківськгаз» вдруге зібрати збори акціонерів та «**засвідчити в протоколі, що пансіонат «Синьогора» передається безоплатно у державну власність з віднесенням до сфери управління Державного управління справами»**.

Такий крок, між іншим, підказало Держуправлінню справами Міністерство юстиції України. Заступник держсекретаря цього міністерства Л. Єфіменко повторив те, що вище наведено у листі управління, — спочатку передати безоплатно у державну власність.

Потрібно було провести повторні збори акціонерів ВАТ «Івано-Франківськгаз» з цього питання, однак вони не відбулися. Але це, мабуть, не завадило 12 грудня 2002 року Прем'єр-міністру України Віктору Януковичу підписати розпорядження «Про передачу цілісного майнового комплексу пансіонату «Синьогора» в управління Державного управління справами». В якому зазначено, що пансіонат безоплатно передається у державну власність і в управління Держуправління справами. Зрештою «Синьогору» пустили по руках...

Оскільки державна резиденція Президента України, мабуть, вважалася найнеобхіднішою для країни, то її швидко побудували..? А пансіонат «Синьогора», напевно, виявився не потрібним ДУСі. І замість того, щоб повернути його законному господарю — ВАТ «Івано-Франківськгаз» Держуправління справами передає цей комплекс в оренду ДП «Лаброгранд».

Профспілки не заспокоюються

Галузева рада профспілки звертається до Генеральної прокуратури України. Та порушує кримінальну справу. Затим просить в. о. Прем'єр-міністра скасувати розпорядження Кабміну від 12.12.2002 року і повернути пансіонат газовикам. Та замість того, щоб призначити службове розслідування, лист профспілки переадресовується на розгляд... Кому б ви думали? Та тому самому держуправлінню, дії якого оскаржуються...

У січні 2005-го на лист Ради профспілки від 24 грудня 2004 року за дорученням Кабінету Міністрів в. о. керівника Держуправління справами О. Панько вже 29 грудня відповів голові правління НАК «Нафтогаз України» Ю. Бойку: «**Оскільки ВАТ «Івано-Франківськгаз» подало до Господарського суду Києва позовну заяву про визнання незаконною передачу пансіонату, то відповідно до чинного законодавства майнові спори вирішуються у судовому порядку».**

Бачите, коли згадало керівництво ДУСі про чинне законодавство... А суд, до речі, й досі справу не розглядав.

У лютому минулого року профспілка працівників газових підприємств звернулася до Фонду держмайна України, НАК «Нафтогаз» з проханням допомогти повернути пансіонат у власність ВАТ.

Перший заступник голови Держфонду Є. Григоренко порадив вирішувати справу в судовому порядку. Заступник голови правління НАК «Нафтогаз України» І. Воронін відповів, що компанія не заперечуватиме стосовно повернення у власність ВАТ «Івано-Франківськгаз» майнового комплексу пансіонату «Синьогора» з підстав та у порядку, передбаченому чинним законодавством. Істотна допомога, чи не так?

А вже керівник Держуправління справами І. Тарасюк у письмовій відповіді від 4 липня 2005 р. новому голові ВАТ «Івано-Франківськгаз» Л. Довганю почав з посилання на розпорядження Кабміну від 12 грудня 2002 року. А далі повідомив, що під час укладання договору оренди з дочірнім підприємством «Лаброгран» порушено вимоги чинного законодавства України і тому договір з ним розірвано, а майно «Синьогори» передано... балансоутримувачу. Тобто тій само ДУСі.

Пан Тарасюк підсумовує: «**З огляду на вищезазначене (!) та враховуючи те, що Державний оздоровчий виробничий комплекс «Синьогора» функціонує як єдиний, цілісний майновий комплекс (не зрозуміло, якої тепер структури і з якого часу. — Я. Г.), перебуває у державній власності (!?) та в управлінні Державного управління справами, вважаємо за неможливе передачу «Синьогори» ВАТ «Івано-Франківськгаз»**.

Аргументація не витримує ні критики, ні здивування. Ні обурення, що тепер у підпорядкованому чинному Президенту України управлінні нічогісінько не змінилося з приходом нової влади.

Зокрема, ДУСя нехтує прохання працівників газових підприємств. Очевидно, без уваги залишилося також адресоване Президентові прохання Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, яка ще у лютому 2005 року просила перевірити діяльність Держуправління справами і розглянути питання про повернення пансіонату «Синьогора» ВАТ «Івано-Франківсгаз».

Вікторе Андрійовичу, підкажіть, будь ласка, до кого звертатися по допомогу профспілкам працівників газових господарств, працівникам ВАТ «Івано-Франківськгаз»? Де шукати їм правди і захисту?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Голова ради директорів асоціації «Союз птахівників України» Олександр БАКУМЕНКО звинувачує МінАП у тому, що торік бюджетні кошти за програмою «Селекція» надавалися за принципом «подобається чи не подобається чиновнику підприємство... Розподіляли бюджетне фінансування або безграмотно, або із умислом»

■ СИТУАЦІЯ

Заборонити не можна ввозити

Де вписати кому в цій м'ясо-молочній дилемі, вирішує російська сторона

Якщо м'ясо, що не пускають у РФ, наш внутрішній ринок проковтне без проблем — річний дефіцит м'ясопродуктів у країні оцінюється в 400 тисяч тонн, то молочні санкції — серйозний удар по галузі.

Претензії Россільгоспнагляду, офіційно направлені на ім'я голови Держдепартаменту ветмедицини МінАП України, саме з молокопродукції здаються цілком подоланими. З документа випливає, що «у 2005 році й січні 2006 року... було заборонено ввезення 28 партій молочної продукції (сир, сухе молоко, масло вершкове) загальною вагою майже 500 тонн (тут слід зазначити, що торік з України до РФ тільки твердого сиру було експортовано 112 тисяч тонн. — **Г. К.**). Під час проведення ветеринарного контролю було **встановлено такі порушення: відсутність якісних посвідчень, термін реалізації, що минув, на маркувальних етикетках не вказано термін збереження і дата вироблення молочної продукції, ветеринарні посвідки заповнювалися різним чорнилом з підчищеннями, невідповідність вантажу ветеринарним супровідним документам, відправлення сирів до закінчення технологічного процесу дозрівання...** Повернуто на територію України автомашину з 20 тоннами сухого молока. На пакувальній тарі не було маркування і даних про походження продукції».

Але якщо українські виробники навчаться ставити дату виготовлення, а контролюючі служби — одним чорнилом і без виправлень заповнювати ветеринарні посвідки, ще питання, чи пустять молокопродукцію до Росії. Без сумніву, річ не в чорнилі, а в захисті Москвою своїх товаровиробників, які, до речі, цілком підтримують радикальні кроки свого уряду в цьому напрямі. І щоб «не пущать», за цими вимогами, можливо, будуть нові, виконати які набагато складніше. Заява виконавчого директора Молочного союзу РФ Володимира Лабинова саме про це свідчить:

«Якщо Україна орієнтована на російського покупця, вона повинна дотримуватися наших стандартів і чітко розділяти термінологічно масло, спреди (комбіновані масла, що містять жири рослинного і тваринного походження. — **Г. К.**) **і маргарини, а також сири і сирні продукти».** За його словами, до цього часу всю молочну і масложирову продукцію із України постачали до Росії лише як «масло» чи «сир». «Ми не хочемо, — наголосив В. Лабинов, — щоб російські споживачі переплачували за дешеві спреди, купуючи їх як вершкове масло». **Молочний союз уже підготував пропозицію, яку хоче направити в Мінсільгосп і Держстандарт РФ. «А далі нехай українська сторона думає, приймати їй нові стандарти чи ні», — зазначив експерт, додавши, що вимога про запровадження в Україні нових стандартів для виробництва молочної і масложирової продукції — це «наш наступний крок після заборони постачання української продукції тваринництва».**

Тим часом українські молокозаводи, склади яких забиті готовою продукцією, стрімко зменшують закупівельні ціни на молоко, одночасно закликаючи селян перечекати кризу і не поспішати відправляти корів на бойню. Але чи настануть кращі часи — це залежить не від переробників і не від аграріїв, а насамперед від виважених дій з боку рідного уряду, які поки що, на жаль, малопомітні.

Галина КВІТКА.

Договір підписано, тільки немає кому печатку поставити і дозволити працювати

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

2005 рік став рекордним для Одеського морського торговельного порту з перевалки контейнерів. Портовики відвантажили 184962 контейнери, що на 53802 контейнери більше, ніж 2004 року.

Одесити змогли вчергове випередити своїх конкурентів — Іллічівський морський торговельний порт.

Розвиток контейнерного термінала — одна з восьми стратегічних ліній генерального плану розвитку Одеського морського торговельного порту, інвестиційна ємність якого становить майже півтора мільярда доларів.

Про те, як реалізується генплан і що заважає його втіленню в життя, йдеться в розмові з начальником Одеського морського торговельного порту, Героєм України Миколою ПАВЛЮКОМ.

— Миколо Пантелеймоновичу, морське майбутнє України примножуватиметься контейнерними перевезеннями. Про це свідчить і стрімка динаміка контейнерної перевалки Одеського порту, що зростає. В умовах гострої конкурентної боротьби за контейнерні вантажопотоки вкрай потрібні серйозні інвестиції в модернізацію порту. Чи є перспектива в їх залученні?

— Звичайно, є. У генплані розвитку порту передбачено розвиток Карантинного молу порту, на якому розташовано контейнерний термінал. Загальна вартість цього проекту — 350 мільйонів доларів. Передбачається нами ти 82 гектари території Карантинного молу, створити 1200 метрів причальної лінії і забезпечити разове збереження 50 тисяч TEU (еквівалент 20-футового контейнера), що дасть змогу збільшити пропускну спроможність контейнерного термінала до 1 млн. TEU.

В останні роки російські і казахстанські вантажопотоки почали оминати українські порти, знижується виробництво металу і це позначається на обсягах вантажообробок. І тому основний вантажопотік, на який розраховує Одеський порт, — це контейнери.

— Але Одеський порт уже, образно кажучи, задихається в рамках своєї території. А зростання обсягу контейнерних перевезень і поготів паралізує його роботу.

— Цього року ми розпочинаємо будівництво так званого сухого порту. Він буде розташований на непридатних міських землях у районі полів зрошень. Це — реальний проект, це — продовження і реалізація контейнерного бізнесу.

Що таке сухий порт і для чого він потрібен? На спеціально обладнаній території, на яку вантажні автомобілі прямо з причалу доставлятимуть спеціально побудованою трасою контейнери, планується перевіряти вантажі перед відправленням їх у пункти призначення. Сухий порт вирішує дві проблеми. По-перше, знімає напруженість з порту. По-друге, весь вантажний транспорт, що сьогодні практично паралізує вулиці Одеси, виводиться з них. До сухого порту буде прокладено спеціальну автотрасу, кошторисна вартість якої 30 мільйонів доларів. Мною поставлено завдання: завершити будівництво цієї траси нинішнього року.

— Тобто будівельні роботи зі спорудження дороги і сухого порту вже розпочалися?

— На жаль, ні. Сьогодні будь-який інвестиційний проект вартістю понад 30 мільйонів гривень, відповідно до постанови Кабінету Міністрів, просто приречений на ходіння високими кабінетами. Чіткої процедури проходження, візування, узгодження таких проектів просто немає на сьогодні. Взяти хоча б той самий контейнерний проект. У нас усе підготовлено, проведено всі експертизи. Єдине, що треба — щоб у Кабінеті Міністрів поставили печатку і дозволили почати роботи. Хто має цю печатку поставити? Хто повинен дозволити почати роботи? Ніхто не хоче брати на себе відповідальність. От і ходимо ми по третьому-четвертому колу по всіх київських кабінетах із проханням дозволити заробляти гроші для державного бюджету. Ну чи не парадокс: порт палає бажанням поповнити держбюджет, а нам відповідають — не кваптеся. Просто саботаж якийсь!

— Можна лише уявити, на які перешкоди наштовхуються ваші пропозиції про передачу порту Воєнної гавані.

— Ми звернулися з проханням про передачу Одеському морському торговельному порту причальної лінії і тієї території Воєнної гавані, яка знаходиться на території порту. Вона дуже органічно вписується в інфраструктуру порту і може використовуватися як вантажна площа. З розвитку Воєнної гавані в нас є пропозиції серйозних інвесторів з її модернізації. Є конкретні пропозиції з гарантування транзитних вантажопотоків.

Знову все впирається в печатку і підпис чиновників. Ніхто, повторюю, не хоче брати в Києві відповідальність на себе. А тим часом, за нашими підрахунками, через такий страх, нерішучість і непогодженість у діях держбюджет втрачає щорічно кілька сотень мільйонів гривень. Воєнна гавань за мінімальних витрат на її модернізацію уже може давати прибуток.

— Миколо Пантелеймоновичу, в Одеському порту працюють сьогодні приватні підприємства, які інвестують розвиток інфраструктури і виробничих потужностей. Чи не лякає їх перспектива можливого зволікання з дозволом на інвестиційні проекти?

— Протягом десяти років ці підприємства вклали понад 70 мільйонів доларів у модернізацію одеського порту. Ми плануємо і надалі працювати з ними на основі локальних договорів з кожною фірмою. Стивідорні компанії вкладають чималі кошти в придбання нового перевантажувального обладнання. Здано в експлуатацію портальний кран нового покоління «МАРКО-45», який дасть нам можливість обробляти більш сучасні судна. Другий кран буде здано в першому кварталі нинішнього року. Підписано договори на придбання трьох кранів «Сокіл» німецького виробництва.

— Тобто триває чітка робота зі скорочення часу на обробку контейнерних вантажів?

— Абсолютно правильно. Ми припускаємо, що кардинальні зміни можуть розпочатися насамперед з фіксованих «вікон заходу». Що це таке? Судновласники точно знатимуть час пришвартування до причалу і відходу свого судна — не лише день тижня, а і певний час. Так сьогодні працюють усі контейнерні термінали світу. Так буде працювати й Одеський морський торговельний порт. Я впевнений у цьому.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На знімках: Микола Павлюк; панорама Одеського морського торговельного порту.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Дні «Голосу України» на Луганщині

Шахтарі називають шахту годувальницею, а чиновники — нахлібницею

Вугільна галузь, як і раніше, є провідною в господарському комплексі Луганщини. Від стану справ у ній багато в чому залежать макроекономічні показники регіону. За підсумками роботи за 11 місяців 2005 року програму з вуглевидобування луганські гірники виконали на 112,5 відсотка. Однак ситуація в галузі залишається напруженою. Як і вчора, шахтарів сьогодні хвилюють три головні питання: бюджетне фінансування, приватизація і закриття вугільних виробництв. «Голос України» побував на державному підприємстві «Антрацит» і послухав, про що говорять шахтарі.

Про реструктуризацію й економію

Шахти — як люди. Одні живуть довго, інші обчислюють свій ресурс усього декількома десятками років... Шахти, як люди, заробляють гроші, переживають нещастя, закладають майбутнє і не мають впевненості в завтрашньому дні. Шахти, як і люди взаємозалежні навіть у тому, що вбивають один одного. З 1996 по 2005 рік на території області прийнято до ліквідації 43 вугільні підприємства. За цей період на луганських шахтах загинуло 786 чоловік.

Пару років тому могло загинути і державне підприємство «Антрацит». На той період воно було одним з таких, що були не з перших в області. У його складі залишилися чотири шахти, з яких тільки «Комсомольська» мала перспективу. «Крепенська», «Партизанська» і шахта імені 50-річчя Радянської України свої запаси вугілля виснажили, хоча могли працювати ще не один рік. Але з боку уряду був намір закрити три шахти, а «Комсомольську» передати до складу ДП «Ровенькиантрацит».

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Загальна вартість проектів з ліквідації 43 шахт у Луганській області становить 2171,7 млн. грн. Обсяг виконаних робіт на 01.11.2005 року —1171,4 млн. грн., або 52,9 відсотки від проектних сум, що, в основному, використані на фізичну ліквідацію й обов'язкові платежі (виплату заборгованості у заробітній платі і регресних позовах). Про працевлаштування й інші соціальні гарантії і мови не було.

Якби не новий генеральний директор Юрій Володимирович Узлов, місто Антрацит, 70 відсотків бюджету якого формується за рахунок вугледобувної галузі, напевно, перетворилося б на місто-примару, як і багато населених пунктів Донбасу. Але, на щастя, цього не сталося. Новий керівник не тільки зберіг ДП «Антрацит», а й вивів його в кращі підприємства Міністерства вугілля України. Як йому це вдалося?

— За рахунок суворої дисципліни, — характеризує Узлова його заступник — заслужений шахтар України Олександр Косов, — за рахунок чіткої системи підготовки лав. Головний акцент був зроблений на проходці, технічному оснащенні і правильному виборі інвестора.

Шахтарі на це питання відповідають по своєму:

— Якщо керівник дивиться тільки в завтрашній день — діла не буде. А наш «генерал» вираховує на п'ять років уперед.

Підрахунки показали, що за вмілого господарювання успішно можуть працювати і ті шахти, запаси вугілля на яких закінчуються.

— За планом реструктуризації, наше підприємство має закритися вже цього року, — розповідає директор шахти імені 50-річчя Радянської України Валерій Короткий. — Шахті 50 років, будували її швидкими темпами в післявоєнний час і у відстаючих вона ніколи не була. Тут ставили рекорди, народжувалися герої праці. І все це — в минулому. Сьогодні підприємство виробило свій ресурс і за планом реструктуризації підлягає ліквідації. Але шахта жива, років два-три можемо ще попрацювати за рахунок наявних резервів вугілля. Наш колектив добуває сьогодні за добу в середньому 500 тонн палива. Це не так багато, однак працюємо стабільно, заробляємо гроші, і їх цілком вистачає для потреб підприємства. Ми виживаємо без державних дотацій, а це головне.

У старі часи шахти теж закривали, однак великого лиха від цього не було, тому що ліквідацію готували поступово, проходило це м'яко і не було великих соціальних катаклізмів. Схема проста: одну шахту робили правонаступником іншої, і питанням ліквідації займалося саме вугільне об'єднання. За старих часів у такий спосіб в Антрациті було закрито кілька шахт. Потрібно повернутися до старої практики, пропонують керівники. Підприємство само працевлаштовує людей, дбає про розподіл майна ліквідованої шахти, забезпечення населення побутовим вугіллям, інші соціальні питання. У цьому випадку компанія «Укрвуглереструктуризація», на утримання якої витрачають великі гроші, буде не потрібна. Ця структура стане зайвою. На чому держава і заощадить. Та й злодійства, безгосподарності буде менше.

До речі, з економії в шахтарів багато пропозицій. Наприклад, відмовитися від системи тендерів із закупівлі гірничого устаткування. Усе одно переможця тендера, як правило, визначають заздалегідь, тому конкурсу, по суті, немає. Зате бюрократичних перепон під час оформлення тендерних паперів — безліч. Та ще й хабарництво іноді трапляється. Чи не простіше Мінвуглепрому переказувати гроші безпосередньо підприємству-виготовлювачу і не створювати умови для злодійства і корупції.

— Якщо міністерство дозволить нам самим вирішувати свою долю, ми допоможемо йому заощадити кошти, — продовжує тему Валерій Михайлович. — Як директор шахти, що закривається, я, приміром, робитиму все, щоб підприємство працювало якомога довше, і поступово, цивілізовано, скорочуватиму виробництво. На 70 осіб колектив уже зменшився. Частина робітників пішла на пенсію, частина залишили виробництво з виплатою наданої законом вихідної допомоги. Ніхто не тримає зла, ніхто не скривджений, тому що з ним обійшлися по-чесному, за законом. Нещодавно, наприклад, свою роботу завершили прохідники, і я передав бригаду з 28 чоловік на шахту «Комсомольська». Це висококпрофесійні робітники, котрі знають свою справу. Зараз ми готуємо дві лави з невеликим навантаженням і років зо три ще зможемо працювати. Коли вугілля зовсім не залишиться, тоді і закриємо свою годувальницю. Це буде по-державному, а не так, як раніше: шахту ліквідували, поховавши мільйони тонн дорогого палива.

Щоправда, за рахунок помилки може виправити своє становище шахта «Крепенська». Запаси вугілля тут уже обмежені, однак керівництво «Антрациту» намагається відстрочити її ліквідацію, поглядаючи на поля колишньої шахти «Новопавлівська» на території сусіднього Красного Луча. Підприємство ліквідували, попри те, що під землею залишалося багато вугілля. Сьогодні у гірників «Крепенської» є можливість прирізати собі частину поля сусідів і попрацювати ще не один рік. «Партизанська» теж поки що не збирається закриватися, а «Комсомольська» обіцяє жити років до ста. До 90 млн. тонн вугілля в неї ще є в запасі.

Коментар першого заступника глави Луганської облдержадміністрації Олександра КОБИТЕВА:

— Аналіз ходу закриття шахт за період з початку реструктуризації свідчить про значні відхилення від проектних рішень. Це є наслідком основних причин — надання Мінвуглепрому функції монопольного розподілу держбюджетних коштів на реструктуризацію і повного управління цим процесом без урахування того, що він складається з двох основних частин — виробнича, підвідомча Мінвуглепрому, і соціально-економічна, що належить до компетенції територій. Зосередивши в себе функції фінансування, проектування і ліквідації, міністерство, по суті, цілком позбавило місцеві органи управління можливості активно брати участь у розв'язанні соціально-економічних проблем і комплексній перебудові вугільної галузі області. Накопичення проблем почало переростати ту критичну межу, за якою дешевше відновити збиткові шахти, ніж їх закривати. А загострення соціальної ситуації і домінування відомчого підходу, що дедалі поглиблюється, над комплексним розвитком територій вимагає концептуальної зміни політики реструктуризації.

Про приватизацію

Розмови про приватизацію шахтарів дуже хвилюють. Багато з них встигли попрацювати на приватних вугледобувних підприємствах, тому мали можливість переконатися у відсутності тут усіляких соціальних гарантій. Зарплата може й влаштовувала, але не влаштовувало те, що частина неофіційних грошей не обкладалася податком Пенсійного фонду, а це істотно впливало на розмір шахтарської пенсії. Кажучи про приватного власника шахти, найемоційніші робітники називають його «кровососом». Хоча так вважають не всі.

Генеральний директор ДП «Антрацит» Юрій Узлов вважає, що найкраща форма приватизації, коли «на полі грають три гравці — трудовий колектив, інвестор і держава». До того ж — чесний інвестор, який вкладе гроші у розвиток, а не вигребе останню копієчку. Разом з державою інвестор візьме на себе технічне озброєння шахти, але більше виступатиме в ролі менеджера, опікуючись реалізацією продукції, побутом шахтарів і питаннями комерції. Держава повинна займатися капітальним будівництвом.

За такою схемою ДП «Антрацит» працює вже третій рік, і досить успішно. Як зазначають гірники, останнім часом затримки зарплати немає. І це тому, що у важкі періоди, коли падає вуглевидобування, інвестор страхує виплату поточної зарплати і витрати, до того ж — безпроцентно. Він допомагає і в технічному переозброєнні державного підприємства.

Гірники побоюються, що приватизація підприємств вугільної галузі може бути такою згубною для Донбасу й загалом для країни, як і реструктуризація. Якщо дії уряду не будуть послідовні і продумані. На ДП «Антрацит» уже розроблено схему цієї приватизації. Осмислені розрахунки побудовані на тому, що всі чотири шахти приватизують як єдиний комплекс. Якщо власник вирішить заволодіти тільки «Комсомольською», виникнуть дуже великі проблеми, і не тільки у міста. На думку Юрія Узлова, проблему цю можна розв'язати, якщо за це візьмуться професіонали. На жаль, дії уряду не завжди бувають логічні.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

На знімках: генеральний директор ДП «Антрацит» Юрій Узлов отримав сувенір від «Голосу України»; під час бесіди з гірниками шахти імені 50-річчя Радянської України.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ) спеціально для «Голосу України».

Солодка галузь: дивись у корінь!

■ КОМПЕТЕНТНО

Депутатська фракція «Народний союз «Наша Україна» виступала і виступатиме за законодавче врегулювання питання захисту внутрішнього ринку цукру. Так, 23 березня 2004 року за ініціативи народних депутатів фракції було прийнято Постанову Верховної Ради України «Про заходи щодо захисту внутрішнього ринку від імпорту білого цукру, цукрових сиропів та насіння цукрових буряків» стосовно вилучення цукрових сиропів з режиму вільної торгівлі з Російською Федерацією. Безпосередньо мною та моїм колегою Миколою Одайником було внесено на розгляд у парламенті проект закону про ввезення в Україну цукру-сирцю тростинного в 2003 році.

Розроблення проекту закону було спричинене необхідністю поступового зменшення ввезення в Україну імпортного цукру, відновлення зовнішніх ринків для вітчизняного цукру, ліквідації прогнозованого дефіциту цукру на внутрішньому ринку, недопущення збільшення рівня внутрішніх цін, створення сприятливих умов для збільшення інвестування в цукрову промисловість та вирощування цукрової сировини, збільшення посівних площ цукрового буряку та обсягів власного виробництва цукру, надання можливості промисловим споживачам цукру (кондитерська, молочна, безалкогольна та інші галузі) зберегти ринки, а цукровим заводам здійснювати переробку в міжсезоння та зберегти робочі місця.

У лютому 2005 року на парламентських слуханнях з проблем бурякоцукрового комплексу в Україні питання контрабанди цукру порушувалося дуже гостро. Абсолютна більшість учасників слухань говорили про проблеми, пов'язані саме з цим. Так, за словами члена депутатської фракції «Наша Україна» Володимира Скомаровського, тоді ще голови підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій, лише в серпні 2002 року через міжнародний автомобільний перехід «Краковець» було ввезено поза межами митного контролю, без будь-якої сплати 8 тисяч тонн цукру. Цукру-сирцю за один місяць завозили майже 8 тисяч тонн.

Так, наприклад, Вінниччина посідала і посідає домінуюче місце в бурякоцукровому комплексі України. Раніше бюджет області майже на 60 відсотків наповнювався за рахунок відрахувань від реалізації цукрових коренеплодів, цукру, а також від спиртової галузі, частина заводів якої працювала на мелясі. Валове виробництво коренеплодів на Вінниччині сягало 8 млн. тонн. Водночас за останні роки багато господарств перестали сіяти таку високовитратну культуру, як цукровий буряк. Як наслідок, у 2004 році з 38 цукрових заводів працювало лише 23.

Важка робота на бурякових плантаціях стала непривабливою для працівників села. Звідси основна проблема цукровиробництва — вирощування цукрового буряку. Якщо держава не вживатиме кардинальних заходів для того, щоб господарства вирощували буряк, — не працюватимуть цукрові заводи, цукор доведеться завозити. Тільки у такий спосіб вдасться розв'язати цю проблему.

Під кутом зору

На сьогодні цукрова галузь налічує понад 180 цукрових заводів, 6 насіннєвих заводів, при Смілянському цукрозаводі працює завод з виготовлення лимонної кислоти. Сюди входять і 7 кар'єрів з видобутку вапняного каменю, 7 машинобудівних заводів та інші підприємства, що є складовою галузі. Стосовно об'єму виробничих потужностей цукровиробництва країни слід зважити на той факт, що у 1994 році внаслідок відмови від державного замовлення об'єми виробництва цукру різко почали зменшуватися. Промислові потужності дають змогу виробляти майже 5 млн. тонн цукру, за внутрішньої потреби близько 2 млн. тонн. Найбільш рекордним спад виробництва цукру був 2002 року, коли було вироблено лише півтора мільйона тонн цукру-піску. Це найнижчий показник, починаючи з 1940 року.

Крім того, на сьогодні лише один цукровий завод є державною власністю і в майже 60 акціонерних товариствах частки статутних фондів частково належать державі. Сформований перелік цукрових компаній, які сьогодні інвестують 40 переробних підприємств, хоч і намагаються формувати політику ринку цукру, однак фактично на неї не впливають.

Серед основних причин спаду вирощування цукрового буряку як основної сировини для виробництва цукру слід назвати такі.

По-перше, збільшення собівартості вирощування цукрового буряку через підвищення цін на пальне, пестициди, що закуповуються винятково за кордоном, обслуговування машинно-тракторного парку, який застарів не лише фізично, а й морально.

По-друге, фіксована ціна на закупівлю цукрового буряку переробними підприємствами. Так, торік хоч і було покрито мінімальний споживчий рівень цукру України в обсязі 1,8 млн. тонн цукру, ціна за тонну цукрового буряку становила 165 гривень. Це за ситуації, що піковою врожайністю вважалося 300—350 тонн солодких корінців з гектара. Навіть нехитрі підрахунки дають цифру близько 4,5 тисячі гривень з гектара за необхідних затрат у 6 тисяч. Такий буряк є не те, що не прибутковим, а навіть нерентабельним.

По-третє, насіння. Так, наприклад, українські селекціонери вперше в світі створили однороcткову форму цукрових буряків, на основі якої сьогодні базується все світове буряківництво. Але що ми маємо? Власного насіння, справді якісного та дешевого, немає, за умови, що фактично в Україні працює не 6, як зазначав вище, а 14 насіннєвих заводів. Яке і чиє насіння вони «виробляють» та реалізують? На сьогодні виробництво та реалізацію насіння здійснюють близько 300 учасників насінницького ринку. Здавалося б, більше учасників — є конкуренція, повинна підвищитися якість і відповідно ціна складатися. У нас все навпаки. Більш як 90 відсотків підприємств, яким видано ліцензії та квоти на виробництво та реалізацію насіння, — приватні. За останні 5 років в Україну завезено 4 тисячі тонн насіння з-за кордону, переважно з Молдови.

По-четверте. Держава просто зобов'язана забезпечити сільськогосподарські підприємства дотацією на вирощування буряку. Це питання мусують вже досить давно, однак лише нині віце-прем'єр-міністр з аграрної політики Юрій Мельник заявив, що підтримує таку ідею. І навіть його позиція, що дотація має бути на гектар площі засіяних буряків, а не на тонну готової продукції, є дуже важливим позитивним зрушенням у наданні практичної допомоги у розв'язанні проблем вирощування цукрових буряків.

І **п'ятим** важливим негативним чинником є встановлення мінімальної гуртової ціни продажу. Такий регуляторний засіб формування ціни на ринку цукру в минулих роках спричиняв лише додаткові обмеження для повноцінного функціонування цукрових заводів.

Наш виробничий потенціал є одним із найбільших у світі. За останні 15 років галузь практично розвалилася, посівні площі скоротилися більш як удвічі, врожайність — в 1,2 разу. Вражає зменшення обсягу заготівлі буряків: з 50 млн. тонн до 16 млн. —більш як утричі.

Як свідчить статистика, цукровий завод в середньому дає до 5 тисяч робочих місць. І це також бюджетні гроші. Коли працювали всі заводи в Україні, то на їх виробництві було задіяно майже 1,5 млн. людей — тепер близько мільйона. Тобто для реалізації передвиборної програми Віктора Ющенка ми маємо реальний потенціал в півмільйона робочих місць. Однак використати його можна лише через вирішення першопричин, про що згадувалося вище.

Цукрові заводи побудовані переважно в сільській місцевості і, по суті, є селищеутворюючими. Вони фактично утворюють життєву інфраструктуру в сільській місцевості та в невеликих провінційних містечках. Саме завдяки їх підтримці сотні тисяч людей мали можливість повноцінно планувати своє життя на далеку перспективу. Сьогодні ж більшість з них виїжджають у великі міста, за кордон для розв'язання простих життєвих проблем — фінансового забезпечення власної родини.

Серед основних причин такого становища є серйозні недоліки під час приватизаційного процесу. Постійний перепродаж цукрових заводів, навіть правильніше буде сказати, контрольних пакетів акцій, призвів до їх повного занепаду, і крайнього в такому ланцюгу знайти практично неможливо. Доприватизувалися до того, що справжніх власників заводів сьогодні ніхто не знає. Немає до кого звернутися, чий завод розвалений, спробуй простежити рух акцій. Широкої практики набуло штучне доведення цукрових заводів до банкрутства. Торік працювало лише 120 заводів. Решта взагалі припинили своє існування. Практично продані в металобрухт 37 заводів. Подібна доля чекає ще 35.

Цукровиробництво і СОТ

Немає жодної країни світу, де населенню пропонується цукор в мішках та цукор такої якості, яка навіть не дозволяється для реалізації згідно з вимогами державного стандарту. Вступ до СОТ зобов'яже вітчизняне цукровиробництво конкурувати на рівних з іншими країнами. Сьогодні ж конкуренція відсутня взагалі. Тому особливої актуальності набуває розроблення та впровадження у виробництво стандартів і технічних регламентів, які відповідатимуть вимогам Європейського союзу.

У той час, коли сільське господарство набувало змістовного розвитку у країнах Європи, у нас воно не отримало підтримки з боку держави і, по суті, залишилося сам на сам з власними проблемами. Державна допомога колективним господарствам та фермерам тоді мала декларативний характер. Бюджетні кошти, що виділялися сільгоспвиробникам, до селян не доходили. Розмови про перспективи розвитку українського села залишилися розмовами. Найвищі посадовці держави свідомо замовчували правду про те, що тільки внутрішньодержавних ресурсів недостатньо, щоб докорінно виправити кризові явища в АПК.

Тому вступ до СОТ сприятиме: по-перше — розширенню ринків збуту вітчизняної сільгосппродукції та значно збільшить купівельну спроможність громадян; по-друге — наданню сільськогосподарській продукції домінуючого характеру в експортних операціях; по-третє —поверненню робочої сили в агропромисловий комплекс, адже масовий відплив людей із сільського господарства почався ще за радянських часів.

Україна зобов'язана використати всі можливості міжнародного партнерства та має реальний шанс здійснити перетворення, спрямовані на розширення власних можливостей у світовому економічному просторі.

Бачення

Для подолання системної кризи в бурякоцукровій галузі та створення регульованого ринку цукру потрібно запровадити дієві механізми:

— домовитися з Росією про щорічне постачання в її ринок 2—3 млн. тонн цукру, адже Росія виробляє 1,5 млн. тонн, а споживає 5,5 млн. тонн;

— створити інтервенційний фонд цукру, що дасть можливість знімати з ринку 30 тис. тонн і більше надлишкового цукру в період виробництва і масової реалізації;

— забезпечити виконання положень Закону України про державне регулювання виробництва і реалізації цукру в частині ліцензування оптової торгівлі цукром;

— забезпечити належні умови функціонування профільних науково-дослідних установ;

— переглянути двосторонні угоди з країнами — членами Робочої групи із вступу України до СОТ в частині денонсації домовленостей із встановлення квот на ввезення в Україну цукру-сирцю з тростини та активізувати переговорні процеси з країнами СНД щодо просування українського цукру на їхні ринки;

— удосконалити механізм пільгового кредитування цукрових заводів комерційними банками, запровадивши надання дешевих кредитів їм безпосередньо;

— встановити для цукрових заводів пільги в оподаткуванні, виходячи з того, що підприємства працюють сезонно, а тому відповідний має бути і термін сплати податку на прибуток;

— відновити переробку цукру-сирцю тростинного та цукрових сиропів на давальницьких умовах в рамках зовнішньоекономічних контрактів, що забезпечить збереження робочих місць на підприємствах та їх роботу в міжсезоння, встановивши жорсткий контроль за вивезенням готової продукції за межі України;

— у зв'язку з сезонністю виробництва забезпечити соціальні гарантії працівникам підприємств у міжсезонний період для збереження кадрового потенціалу спеціалістів цукрових заводів.

Природно-кліматичні та грунтові умови України сприяють вирощуванню цукрових буряків, що разом із географічними, транспортними та соціальними чинниками зумовлює оптимальне розміщення і розвиток підприємств цукрової промисловості.

Микола СОКИРКО,
народний депутат України, член депутатської фракції «Народний союз «Наша Україна».

З історії

Історія цукрової промисловості в Україні бере свій початок з 1837 року, коли на території нинішньої Чернівецької області було побудовано перший цукровий завод. А до 1895 року було введено в експлуатацію 60 цукрових заводів. У кінці XIX століття цукрова промисловість царської Росії переживає гостру кризу, яка за своїм рівнем нагадує сьогоднішню кризу в Україні. Було припинено вивіз цукру за межі країни. Ціни на внутрішньому ринку знижувалися, що неминуче могло призвести до банкрутства багатьох заводів.

За ініціативи українських підприємців Бобринських, Браницьких та Терещенків створюється Київське товариство страхування цукрозаводчиків. Згодом у 1895 році вони, разом з російськими цукрозаводчиками, підготували закон про врегулювання ринку цукру.

Відтоді цукрова промисловість пройшла важкий і тернистий шлях. Були розроблені та впроваджені інтенсивні технології вирощування цукрового буряку, виведені нові високопродуктивні сорти, створена машинобудівна база для вирощування цукрового буряку та виробництва цукру.

Провідну роль в цьому відіграла Україна. Родючі чорноземи та сприятливі кліматичні умови дають унікальну можливість вирощувати цукровий буряк на площі більш як 1,6 млн. гектарів.

■ ТЕМА

Велика гризня...

Ухвалено угоду на постачання російського газу в Україну впродовж п'яти років на вигідних для нашої країни умовах: по 95 доларів за 1 тис. куб. м. Про що в суспільстві точаться дискусії: умова вигідна для нас чи для Росії? Проте слід відзначити: Росія могла, але не скористалася патовою для України ситуацією і не висунула додаткових вимог, надавши перевагу діловому розв'язанню проблеми.

Водночас соратники Президента Ющенка та опозиція, на жаль, не витримали тесту на адекватність до ситуації. Першість тут, звичайно ж, за головною опозиціонеркою Юлією Тимошенко: освідчуючись у любові до Президента, вона в цьому зв'язку безжалісно й без розбору топить його оточення. До речі, вона змусила ще одного опозиціонера — Віктора Януковича — затягнути фальшиву антиросійську ноту про те, що «Газпром» уклав несправедливу угоду з «Нафтогазом». От коли б він, Янукович, це робив, то все було б о'кей. Навіщо такий серйозний чоловік лукавить? Ніби не знає, що угода укладається не з хорошим чи поганим прем'єром, а між суб'єктами господарської діяльності...

Безперечно, на будь-які угоди щодо енергоносіїв завжди чиниться політичний тиск. Але застосуймо «мужицьку арифметику»: вартість газу зросла з 80 до 95 доларів за 1 тис. куб. м., транзиту — в півтора разу. Україна, після вирахування цієї ціни, одержуватиме газ дешевше, ніж по 50 доларів за 1 тис. куб. м. За умови, звичайно, що вартість транзиту вираховуватиметься з вартості газу, а не хтось крутий покладе різницю собі в кишеню.

Цікаво, що споживачам газу обіцяють підвищення ціни на нього мало не вдвічі — відверта підніжка Прем'єр-міністру Юрію Єханурову. І не єдина. ЗМІ вже не раз повідомляли, що «Наша Україна» з подання Романа Безсмертного відверто ділить «портфелі» в майбутньому уряді. Але ж першим номером у списку партії є не голова її виборчого штабу Роман Безсмертний, а Юрій Єхануров, який у разі перемоги й формуватиме кабінет. Як прем'єр, що, за новою Конституцією, матиме куди більше повноважень, ніж сам Президент. Чи не в цьому інтрига?

Щоб розгадати її, повернімося у недалеке минуле. Пам'ятаєте, як нахвалював Президент тодішнього прем'єра Тимошенко за підсумки роботи восьми місяців, котра, щоправда, звітувала за даними роботи економіки за перше півріччя? Минуло небагато часу й уже Прем'єр-міністра Єханурова парламент відправив у відставку за... розвал економіки, та закинувши, що він виступив непереконливо. Цілком правильно, адже основний показник приросту ВВП за рік чомусь не називався. Проблема: у розвинених країнах статистика працює в режимі реального часу, а ВВП обраховується упродовж восьми днів. А в нас жодна цифра не потрапить на стіл без дозволу вищого керівництва. Лише наприкінці січня стало відомо, що приріст ВВП збільшився з 2,2% за 11 місяців — до 2,4% за рік. Тож Єханурову вдалося не лише стабілізувати ситуацію, як він обіцяв, а й хоч не набагато, але переломити її в кращий бік. Звісно, конкурентів у Прем'єр-міністра — тьма. Але не до такої ж міри, щоб його відверто топити...

«Наша Україна», хоч як дивно, не захистила «свого» главу уряду. Як, до речі, не помітила того, що в провалі підготовки до зими є цілком конкретний винуватець — тодішній прем'єр Юлія Тимошенко: захопившись торговими схемами, вона цим питанням практично не займалася. Адже за практикою, що склалася, підготовка до опалювального сезону починається у середині квітня, а в серпні 90% робіт має бути виконано. Це питання зазвичай розглядається не на одному засіданні Кабміну. Але нашому тодішньому прем'єру було не до цього.

Тим часом колишній Мінжитлокомунгосп підпорядкували Міністерству будівництва та архітектури — суміш коня і трепетної сарни. Міністр фінансів Віктор Пинзеник, накопичуючи кошти на профіцит бюджету, не дав місцевій владі ані шеляга на ці потреби. Далі — більше: 26 січня оприлюднено Основні напрями урядової політики в економічній та соціальній сфері на 2006 рік, де про опалювальний сезон, як і про кошти для цього — ані слова. Але от катастрофа в Алчевську — й будемо спішно ремонтувати, реформувати, оздоровлювати змерзлих у південних краях. Проте влада досі не пояснила, звідки братиме на це гроші?

Президент постійно закликає політиків провести чесні вибори. Як це можливо, коли навіть члени партії, де він почесний голова, перегризлись між собою і підставляють підніжку соратникам, які бодай на дюйм вириваються уперед?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Валерій ОСТАПЕНКО:

«Вітчизняні фірми не в змозі конкурувати з іноземними «колегами» лише тому, що, на відміну від них, не відчувають жодної підтримки держави»

Сьогодні неможливо уявити сучасний офіс, затишний будинок, торговельний, виставковий зали, не оснащені системами кондиціонування повітря. Кондиціонер міцно ввійшов у наше життя повсюди і, здається, назавжди. Ось тільки використовувати це благо цивілізації можуть аж ніяк не всі українці — не по кишені більшості населення ці дорогі закордонні штучки. А тим часом Україна, а саме Харків, ще якихось півтора десятка років тому були центром вітчизняного виробництва кондиціонерів. Напевно, мало хто знає, але саме в Харкові проектувався і виготовлявся найскладніший кондиціонер для Кремлівського палацу з'їздів, багатьох адміністративних і промислових будівель. Однак з часом мінлива технічна мода схилилася до малогабаритних, «персональних» кондиціонерів. А ми не лише не почали їй слідувати, а і зуміли в лічені роки знищити галузевий НДІ і найбільший завод з їх виробництва.

Харківські кондиціонери були прості у виготовленні, але водночас надійні і довговічні. У багатьох громадських установах, на заводах-гігантах, вцілілих після розпаду СРСР, устаткування харківського «Кондиціонера» функціонує досі. Самому заводу пощастило менше. Після 1991 року Україні було не до кондиціонерів, і обсяг замовлень зменшився більш як у 120 (!) разів. Усе списали на бабу з косою, щоправда, іменовану вже не розрухою, а «скрутою». Зате закордонні підприємства, які освоїли на той час виробництво кондиціонерів нового покоління, миттєво зорієнтувалися в ситуації. Дуже швидко український ринок заполонили інофірми, які розпочали постачати своє устаткування в нашу країну, а харківський «Кондиціонер» розділив долю багатьох великих підприємств, яким не знайшлося місця в новій економічній політиці України.

І все-таки українське кондиціонеробудування вціліло. Генеральний директор ЗАТ «Інтеркондиціонер» Валерій Остапенко однією з основних причин створення фірми вважає людський фактор.

— Високий рівень технічних розробок, забезпечення заданих характеристик і якості виконання продукції заводу «Кондиціонер», — розповідає він, — ніколи не підлягали сумніву. Однак високопрофесійні фахівці, котрі створювали устаткування для всієї величезної країни, опинилися без роботи. Те, що ці люди бажали робити свою справу, повірили мені, мабуть, і стало початком створення фірми «Інтеркондиціонер».

Звичайно, було важко. Спочатку ми орендували невелике приміщення на базі заводу «Кондиціонер». Однак постійні зміни заводського керівництва не йшли на користь нашій роботі. Уявіть собі ситуацію: у багатьох руки чешуться все розкрасти, розпродати, а якась там групка спеців носиться зі своїми ідеями відтворення галузі. Звичайно, ми змушені були здатися. Але лише для того, щоб перемогти. Влізли в борги і кредити, але, попри це, цього року ЗАТ «Інтеркондиціонер» відзначатиме своє десятиліття. Ми зуміли вчасно вибрати правильний напрям роботи і посісти своє гідне місце на ринку.

ЗАТ «Інтеркондиціонер» на сьогодні є одним з провідних вітчизняних виробників устаткування для систем промислової вентиляції, повітряного опалення і кондиціонування повітря. Відмітна риса підприємства — постійна робота фахівців над освоєнням нової продукції, затребуваної ринком (щорічно понад 50 найменувань). Велику увагу приділено підвищенню якості продукції. В останні роки створено нові підрозділи, що дає змогу «Інтеркондиціонеру» надавати замовнику весь комплекс товарів і послуг — від добору устаткування, його проектування, виготовлення до монтажу, налагодження і технічного обслуговування.

— Та продукція, яку колись випускав «Кондиціонер», — продовжує директор, — як і раніше має попит. Однак сьогодні ми освоюємо нові, панельно-каркасні, кондиціонери. Якщо старий зразок складався з металевого корпуса, в якому містився вентилятор, теплообмінник, фільтр і всілякі

камери, то сучасний кондиціонер — легкий, невеликий за розмірами, практично безшумний і зовні акуратний. Ми докладаємо всіх зусиль, щоб освоїти найсучасніше устаткування. Лише за таких умов ми зможемо міцно закріпитися на українському ринку.

— Проте, Валерію Леонідовичу, ваша фірма вже зараз досить популярна як виробник не тільки кондиціонерів, а і цілої гами іншого промислового устаткування.

— Ми займаємося розробками і виробництвом устаткування одразу в кількох напрямах. Наприклад, одна з наших основних ліній — це протипожежне і протидимове обладнання, яке ми постачаємо для всієї України. Ми були перші в нашій країні, хто зайнявся цим бізнесом, і він себе виправдав. Річ у тім, що з метою безпеки заборонено експлуатацію висотних приміщень, не обладнаних протипожежною технікою. Зрозуміло, що за сучасних масштабів будівництва в Україні продукція «Інтеркондиціонера» має добрий попит: якщо ми починали з реалізації п'ятдесяти одиниць цієї продукції на місяць, то сьогодні виготовляємо її в ці терміни понад півтори тисячі штук. Ми постійно вдосконалюємо конструкції і технології нашого устаткування, освоюємо нові зразки, адже вимоги до продукції неухильно зростають.

— Для цілого комплексу робіт, які надає «Інтеркондиціонер», і тим паче для створення нових зразків продукції, якість якої незмінно підтверджується відповідними сертифікатами, потрібні серйозні інвестиції.

— Це наша найболючіша проблема. Як знайти кошти на розвиток і водночас не позбутися підприємства, створеного власними руками? Можна, звичайно, позичити у світовому чи європейському банку, але нормальну процентну ставку Україні, на жаль, ніхто не дає. Пропозиції вітчизняних банкірів — ще більша кабала. Промислове виробництво позбавлене такої переваги, як швидкість оборотності капіталу. На технологічний процес від одержання кредиту, розробки конструкції до виготовлення перших промислових зразків іноді витрачаються роки. А за цей час чинні процентні ставки можуть розорити навіть доволі успішне підприємство. Два роки тому ми «втягнулися» в ремонт на кредитні кошти, а віддаємо їх досі. Але треба і для співробітників створювати гарні умови: побудувати кафе, пошити спецодяг, надати можливість пройти кваліфікований медогляд, підвищити зарплату.

— Цікаво, держава якось допомагає своїм громадянам, котрі намагаються в цьому жорсткому світі якось міцніше стати на ноги?

— Іноді в мене складається враження, що наш уряд підтримує не вітчизняного, а закордонного виробника. Сьогодні Україна закуповує у інофірм кондиціонерів приблизно на 50—70 мільйонів євро на рік. Якби наш уряд надав нам хоча б десяту частину цієї суми, через два-три роки ми самі випускали б обладнання, яке ні в чому не поступається закордонним аналогам. Якщо задуматися, то ситуація просто парадоксальна: фірма у своїй рідній країні не в змозі конкурувати з іноземними «колегами» лише тому, що, на відміну від них, не відчуває жодної підтримки держави. Порівняно з нашими цінами і якістю ті самі іспанці, поляки, швейцарці, які випускають аналогічне устаткування, значно програють, але все-таки господарі на нашому ринку не ми, а вони!

Держава має безліч способів якщо не підтримати, то хоча б елементарно захистити вітчизняного виробника. Проте головна трагедія українського бізнесу сьогодні — це повна байдужість держави до долі будь-якого підприємства, що тримається на плаву винятково завдяки ентузіазму та професіоналізму людей.

Микола КОСИЙ, Тетяна БОЄВА.

Харків.

На знімках: генеральний директор Валерій Остапенко; у цеху підприємства.

Фото Ольги ПИЛИПЕНКО.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Фінансовий звіт ТОВ КБ "Коопінвестбанк" за IV квартал 2005 року

Баланс

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	16 725	14 987
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України		
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України		
2.2	Резерви у відсотках до активу		
3	Кошти в інших банках	35 577	11 488
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	(26)	(20)
3.2	Резерви у відсотках до активу		
4	Цінні папери в торговому портфелі банку		
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	116	
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(16)	
5.2	Резерви у відсотках до активу		
6	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу		
7	Кредити, що надані:	109 460	89 161
7.1	Юридичним особам	99 666	82 555
7.2	Фізичним особам	9 794	6 606
7.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(7 742)	(5 424)
7.4	Резерви у відсотках до активу	7	6
8	Цінні папери, що утримуються до погашення		
8.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення		
8.2	Резерви у відсотках до активу		
9	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії		
10	Основні засоби	16 189	11 776
11	Нематеріальні активи	485	424
12	Нараховані доходи до отримання:	1 695	1 320
12.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	324	396
12.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	1 220	539
12.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(1 544)	(730)
12.4	Резерви у відсотках до активу	100	78
13	Відстрочений податковий актив		
14	Інші активи	3 267	4 094
14.1	Резерви під інші активи	(75)	(1 135)
14.2	Резерви у відсотках до активу	7	81
15	**Усього активів**	**174 111**	**125 941**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	15 314	14 489
17	Кошти юридичних осіб	29 671	23 517
18	Кошти фізичних осіб	71 482	45 472
19	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком		
20	Боргові цінні папери, емітовані банком		
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	560	366
22	Відстрочені податкові зобов'язання		
23	Інші зобов'язання	113	112
24	**Усього зобов'язань**	**117 141**	**83 956**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	53 080	39 080
26	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)		
27	Емісійні різниці		
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	1 606	467
29	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	1 298	1 298
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	1 298	1 298
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів		
30	Резерви переоцінки цінних паперів		
31	Прибуток/Збиток минулих років		469
32	Прибуток/Збиток поточного року	986	671
33	**Усього власного капіталу**	**56 970**	**41 985**
34	**Усього пасивів**	**174 111**	**125 941**

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	попереднього фінансового року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід:	7 247	5 994
1.1	Процентний дохід	18 845	15 580
1.2	Процентні витрати	(11 598)	(9 586)
2	Чистий комісійний дохід:	5 104	3 629
2.1	Комісійний дохід	5 362	4 027
2.2	Комісійні витрати	(258)	(398)
3	Торговельний дохід	908	752
4	Дохід у вигляді дивідендів		
5	Рядок виключено		
5	Дохід від участі в капіталі		
6	Дохід/Збиток від продажу інвестиції в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу		
7	Інший дохід	19	5
8	**Усього доходів**	**13 278**	**10 380**
9	Загальні адміністративні витрати	(3 424)	(2 999)
10	Витрати на персонал	(4 562)	(3 012)
11	Втрати від участі в капіталі		
12	Інші витрати	(629)	(437)
13	**Прибуток від операцій**	**4 663**	**3 932**
14	Чисті витрати на формування резервів	(3 000)	(2 945)
15	Прибуток до оподаткування	1 663	987
16	Витрати на податок на прибуток	(677)	(316)
17	**Прибуток після оподаткування**	**986**	**671**

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останьої річної звітності
1	Гарантії, що надані	14 660	1 780	12 880
2	Сумнівні гарантії та поручительства			
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам			
4	Зобов'язання з кредитування, якінадані клієнтам	8 288	1 780	6 508
5	Надана застава	19 493	13 971	

Довідкова інформація „Окремі показники діяльності банку"

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу (%)	37,99 %	Не менше ніж 10 %
2	Поточна ліквідність (%)	115,14 %	Не менше ніж 40 %
3	Рентабельність активів3 (%)	0,68 %	х
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	8 795,87	х
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	6,02 %	х
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	-	х
6	Сума сплачених дивідендів за-2004 рік на одну:	-	х
6.1	Просту акцію	-	х
6.2	Привілейовану акцію	-	х
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	ОП "Ужгородський коньячний завод", Україна, пряма участь 87,14 %	х

Голова Правління ТОВ КБ "Коопінвестбанк" М. В. Гісем.
В. о. головного бухгалтера Т. М. Куцевалова.

ЗАТ «Страхова компанія «Раритет»

запрошує акціонерів на загальні збори, які відбудуться 24 березня 2006 року о 16-00 години за адресою: м. Київ, вул. В. Житомирська, 15.

Реєстрація учасників зборів з 15.00 до 16.00 в день та за місцем проведення зборів на підставі документів, що посвідчують особу та її повноваження.

Порядок денний:

1. Звіт Голови Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік.
3. Затвердження результатів діяльності Товариства за 2005 рік, порядку розподілу прибутку.
4. Про збільшення розміру Статутного фонду Товариства.
5. Про затвердження Статуту Товариства в новій редакції.
6. Про вирішення питань, пов'язаних з фінансово-господарською діяльністю Товариства.

Довідки за телефонами: (044) 272 3443, 272 4357.

Господарським судом Хмельницької області (29000, Майдан Незалежності, 1, м. Хмельницький) порушено справу №13/110-Б та визнано банкрутом Славутський міжгосподарський комбікормовий завод, іден. код 00686919. Юридична та фактична адреса: 30074, вул. Заводська, 1, с. Іванівка Славутського району Хмельницької області, р/р 26004301261012, МФО 315472, Славутська філія ПІБ.

Ліквідатором призначено Матвійчука Олега Анатолійовича, паспорт серія НА №951540 виданий 9.02.2001 р. Славутським МВ УМВС, вул. Заводська, 1, с. Іванівка Славутського району Хмельницької області).

Письмові заяви кредиторів та можливих санаторів направляти в 30-денний термін з дня публікації до Господарського суду на адресу ліквідатора.

До відома громадськості. Товариство з обмеженою відповідальністю науково-виробниче підприємство «Енергія-Новояворівськ», Львівська обл., Яворівський р-н, м. Новояворівськ, вул. Пасічника, 1, тел. (256) 41-631 подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву на видачу ліцензії з виробництва електроенергії за місцем здійснення заявленої діяльності м. Новояворівськ, вул. С. Бандери, 21.

Тимошенко Юлія Володимирівна викликається в судове засідання з розгляду цивільної справи за позовом Бойка Юрія Анатолійовича до Кабінету Міністрів України, Тимошенко Юлії Володимирівни, Української редакції «Радіо Свобода», Телевізійного каналу «5 канал» про захист честі, гідності та ділової репутації на 16 год. 00 хв. 7 лютого 2006 року в Печерський районний суд м. Киева (01010, м. Київ, вул. М. Гайцана, 4, каб. 405).

Українська академія мистецтв продовжила термін прийому робіт на премію імені Віктора Зарецького до 14 лютого

10 лютого виставою «Трохи вина 2» відкривається експериментальна студія київського театру «Вільна сцена» під керівництвом Дмитра БОГОМАЗОВА *(на знімку)*

■ ХРОНІКА

Кіно як бізнес

Хто тільки не брався рятувати наш кінематограф! Нарешті до справи взялися підприємці. Концерн «Київ—Донбас» оголосив запуск проекту з будівництва кіностудійного комплексу повного замкнутого виробничого циклу.

Загальний бюджет для будівництва комплексу — 100 млн. доларів. Придбано земельну ділянку площею близько 50 гектарів. За словами організаторів проекту, до неї їхати 25 хвилин від центру Києва. Проте точне місце розташування майбутнього кінокомплексу поки що не декларують, щоб уникнути зайвого ажіотажу в пресі. Комплекс складатиметься з 12 знімальних павільйонів, загальний метраж яких — 75 тисяч квадратних метрів, лабораторії з обробки плівки та цифрового сканування, павільйону для запису симфонічного оркестру та хору.

На прес-конференції брати Константиновські (власники концерну «Київ—Донбас») божилися, що, окрім виконання замовлень західних та російських кіновиробників, приділятимуть значну увагу розвитку вітчизняного кінематографу. На доказ цього вони представили свій перший, уже реалізований силами українських незалежних кінематографістів, проект — повнометражний художній фільм «Orangelove» молодого режисера Алана Бадоєва, котрий претендує на участь у Канському кінофестивалі.

Анастасія ГАЙШЕНЕЦЬ.

«І ожива душа народу…»

Черкаська обласна філармонія відзначила 50-річчя. Наймолодший державний мистецький заклад України, який виник разом з утворенням Черкаської області, дав за роки своєї діяльності понад півмільйона концертів. Організований при філармонії український народний хор став візитівкою не лише Черкащини, а й всієї країни. З цього хору вийшли два Герої України — Анатолій Авдієвський та Раїса Кириченко. Народна артистка Ольга Павловська ввійшла в історію хору як перша і неперевершена виконавиця пісні-реквієму «Степом, степом» на музику Анатолія Пашкевича, одного з творців черкаського колективу. У святковому концерті, який відбувся в оновленому приміщенні філармонії, взяли участь прославлене тріо бандуристок «Вербена» у складі народних артисток Лідії Зайнчківської, Людмили Ларікової та Ольги Калини, камерний симфонічний оркестр, ансамбль української пісні «Росава». Іменинників привітали колеги з Чернівців, Вінниці, Хмельницького, Кіровограда, гості із столиці. А від влади кільком артистам філармонії вручено ключі від нових квартир.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Тернопільські ювілеї

Тернопіль відзначив одразу два ювілеї, пов'язані з історією свого обласного академічного театру. Його корені — в місті Охтирка на Сумщині. Саме там 75 років тому було створено пересувний робсільтеатр імені Шевченка. А 1939 року на Тернопільщині відкрився пересувний театр імені І. Франка. У вересні 1945-го Охтирський театр переїжджає до Тернополя. У квітні 1948-го обидва театри об'єднано в один, під іменем Шевченка.

Тернопільці люблять свій театр. Тож недарма так широко відзначалися у місті ці два ювілеї. Привітати колег приїхали до Тернополя актори багатьох українських театрів, а також з-за кордону. Святкова імпреза тривала більше п'яти годин.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

■ ФОТОФАКТ

У львівському Палаці мистецтв триває виставка «Львівська скульптура-2006». Поряд тут розмістилися проекти та остаточні роботи і початківців, і маститих майстрів.

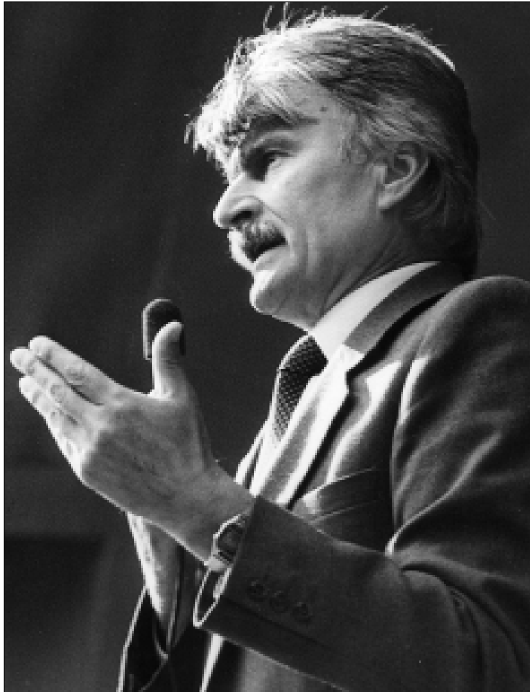
На знімку: *під час огляди виставки.*

Фото УНІАН.

На здобуття Національної премії ім. Т. Шевченка

Франко підкаже: йди туди...

Народного артиста України Святослава Максимчука висунуто на здобуття Шевченківської премії за поетичні програми «Шевченкіана» та «Франкіана». Давній автор нашої газети ділиться міркуваннями про дорогу (свою і нашу) до творчості Франка, чий 150-літній ювілей відзначатимемо цього року.

— Пане Святославе, здається, «Франкіана» стала кодексом вашого власного життя...

— Так воно й є. До Франка уперше наблизився, коли працював у Харківському театральному інституті на кафедрі сценічної мови. Мій керівник Роман Черкашин запропонував читати «Похорон» Франка. Але на той час я був неготовий до сприйняття такого твору, а вчитель не міг говорити про поему так, щоб Франко був поданий як Франко. Ну, зокрема, вслухаймося в епілог:

…І чом відступників у нас
так много?
І чом для них відступство
не страшне?
Чом рідний стяг не тягне
їх до свого?
Чом працювать
на власній ниві — стид,
Але не стид у наймах у чужого?
І чом один на рідній ниві вид:
Безладдя, завість і пиха пустая,
І служба ворогу,
що з нас ще й кпить?

— Це написано 1897 року, а сказано наче про нинішній день...

— Той клубок проблем, на жаль, сьогодні не менш актуальний. Бо мислення генія, який блискуче знав рідну й світову історію, психологію, пройняте величезним болем за свій народ. Пригадую, 1964 року я на крилах прилетів із Харкова до Львова. Рідна мова, українське середовище для мене були гранню неймовірного або, як писав Франко, «поза межами можливого». Я познайомився тоді з Михайлом Косівим, співробітником кабінету франкознавства в університеті. Він дав мені почитати дещо з того, що не ввійшло до 20-томника. Це було для мене вибухом. Потім Косіва арештували, а я, обпечений франковим талантом, почав сам працювати над поемою. Для мене — в контексті політичних подій — вона відкривалася по-іншому, по-новому. Я звернувся до нашого літературознавства, але нічого цікавого не знайшов. Це була примітивна соціологія, набір штампів, фраз...

Я тоді часто бував у редакції журналу «Жовтень», де працював Роман Іваничук. Він сказав дослівно таке: «Я поему «Похорон» читав п'ять чи сім разів, але не розумію її, хоча вихований на Франкові, знаю «Мойсея» майже напам'ять». А коли відбулася прем'єра «Похорону», Іваничук підійшов зі сльозами на очах і сказав: «Дякую, я все зрозумів. Проблема роздвоєння особистості для нас — не просто філософія. Це — наша драма і трагедія. Як сам Франко каже, «всі ми — плем'я сонне і боляще».

— Чи тодішня цензура не вбачала тут прозорих натяків?

— Ще й як! У 1966 році відбувся конкурс читців з нагоди 110-ліття від дня народження й 50-ліття від дня смерті Франка. Я на тому конкурсі здобуваю третю премію. І почалося. У театрі ім. Заньковецької провели заключний вечір-концерт. А мені кажуть: вас у програмі немає. Чому?! Як?! Кажуть, «Похорон» звучить задовго, понад годину. Пояснюю, що в моєму репертуарі є й менші речі. Дарма. Заступник начальника облуправління культури Іван Антоненко каже: «Святославе, можеш навіть ні до кого не підходити. Це — перст звідти», — і показав нагору. Петро Кисельов, читець із Києва, який здобув на конкурсі друге місце, виступив останнім. Після нього на фінал дали гопак! Завіса. І раптом крик із зали: «Максимчука! Максимчука!» Запідозрили, що це я організував. А перед тим, 1965 року, я читав у Львівському університеті на Шевченківському вечорі поезії. Мені влаштували овації й попросили прочитати «І мертвим, і живим». Я прочитав. Тодішній завкафедрою української літератури сказав: «Або я в університеті, або Максимчук». І я літ 15 на кафедрі літератури був... заборонений.

У 1968 році нарешті мав відбутися мій перший сольний концерт у філармонії, присвячений поезії шістдесятників. Мене викликає директор філармонії: «Ваш концерт у вівторок не відбудеться, він перенесений. Ми хочемо зберегти вас як митця. В залі можливі провокації». Концерт перенесли на... дев'ять років!

— Але ж Шевченка і Франка тодішній режим тлумачив як революціонерів-демократів. Їм ставили пам'ятники, називали їхніми іменами вулиці!

— На це у Франка теж є відповідь. Йдеться про героя, який урятував місто, й міщани вирішили увічнити його подвиг.

Зараз тут його убиймо,
На паль посадімо,
По смерті ж його оплачмо
І святим зробімо.
І насиплемо над тілом
Могилу високу,
Будем поминки справляти
Два рази до року.

Це — «класична» форма вирішення проблеми!

— Як готується артист Максимчук до 150-ліття Франка?

— Мрію видати спарені варіанти друкованих і звукових книг поем «Похорон» і «Мойсей», «Іван Вишенський». Як викладач сценічної мови на кафедрі театрознавства і акторської майстерності в університеті, я цього року в програму для своїх студентів запропонував виключно твори Івана Франка. Бо той, хто на Франкові вчиться, завжди отримає підказку: йди туди...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

На знімку: Святослав Максимчук.

Фото з архіву «Голосу України».

Зустріч з покійним паном Моцартом

Напередодні 250-річчя від дня народження Вольфганга Амадея Моцарта в Колонному залі Національної філармонії виставою «Віч-на-віч з Моцартом» за п'єсою Е. Радзинського розпочався триденний МоцАртфест «Ave Verum».

Едвард Радзинський, котрий приїхав спеціально для участі в музично-театральній постановці свого художньо-історичного есе «Кілька зустрічей з покійним паном Моцартом», писав п'єсу здебільшого під час перельотів зі США до Італії і назад на замовлення Італійського радіо. В остаточному тексті п'єси виявилося стільки само багато прекрасних цитат із листів композитора,

наскільки моралізаторським і передбачуваним вийшов авторський текст з їхнім використанням.

Почасти відчули це і постановники «симфонії для діючих осіб з оркестром» (диригент-постановник Микола Дядюра, автор сценарію і режисер Ірина Нестеренко, художник-постановник Сергій Лукашев), які скоротили переважно авторський текст і бережно поводилися з цитатами.

Але незвичний текст так і не дає до кінця акторам визначитися, де вони насправді перебувають: у архіві чи на сцені, просто читають або проживають тут частину чужого життя. Дисбаланс виникає ще і тому, що Микола Рушковський (Леопольд Моцарт), Олег Треповський (барон Готфрід ван Світен) і Олексій Богданович (Сальєрі) скоріше схильні до першого, Наталя Шевченко (Констанція) — до другого, а в тексту Едварда Радзинського є ще і третє: для нього вбивство Моцарта — це навіть не відгомін пушкінської маленької трагедії, а факт радянської ідеології, відповідно до якої не тільки Моцарту, а й Маяковському з Єсеніним вигідно було бути вбитими.

Музична нарізка, під час звучання якої слухач філармонії безпосередньо зустрічається з «покійним паном Моцартом», могла б стати справжньою насолодою для слуху, коли б тільки оркестр Національної філармонії поставився до її розучування з більшою старанністю.

Юлія БЕНТЯ.

«Зілля» за новим рецептом

Нова вистава Донецького академічного українського муздрамтеатру за п'єсою Ольги Кобилянської «У неділю рано зілля копала...» — класика жанру. Але класика не є копіювання, а повернення до вічних істин — кохання, зради, відповідальності за свій вибір і свої слова. «У цьому творі є вічний момент — краса і дух людський, дух Божий. Нам у наш мінливий час цього не вистачає, ми не чуємо один одного», — так пояснив режисер Анатолій Канцедайло причини, які спонукали театр звернутися до п'єси.

В афіші назва твору скорочена до одного слова — «Зілля». До речі, в театральних колах це була неформальна назва п'єси Кобилянської. У Донецьку зробили спробу узагальнити поняття: зілля — це метафора, омана, яка примушує людину блукати, шукати і помилятися. Максимально лаконічним вийшло художнє оформлення сцени. Замість традиційних гір і смерек глядач бачить чорне полотно. А центральний елемент сцени — дорога, на ній — зустрічі й розлуки, смуток і радість, віра і підступність. Дорога — це доля, це людське життя.

— Сьогодні глядач уже інший, і побутова точність його менше цікавить, — вважає режисер. — Дух, а не буква — це цікавіше, ніж сценічна етнографія.

Анатолій Канцедайло переконаний, що Гриць (Володимир Швець) — це український Гамлет і Дон-Жуан в одній особі. В чудовому дуеті циганки Маври та її батька виступили Альбіна Терехова і народний артист України Геннадій Горшков. А колориту прем'єрі додала участь двох дебютанток, нещодавніх львів'янок, а тепер — актрис трупи Донецької муздрами Зоряни Гуски (Тетяна) та Наталії Філіпович (Настка). Дати новачкам одразу головні ролі — це був сміливий, але вдалий крок.

Ліна КУЩ.

На знімках: Андронаті (народний артист України Геннадій Горшков) та Тетяна (Зоряна Гуска); Тетяна (Зоряна Гуска) та Гриць (Володимир Швець).

Фото Ольги ГРИШКО.

Бібліотеці більше століття

«Щоб прочитати всі наші книжки, життя не вистачить», — каже заслужений працівник культури України Тамара Ессін, директор Центральної бібліотеки ім. Льва Толстого Севастополя.

У фондах Центральної бібліотечної системи, що у січні відзначає своє 105-річчя, майже 300 тисяч одиниць: книжок, журналів, газет, нот, грамплатівок, CDROM-ів. Коло читачів «толстовки» — більш як 20 тисяч осіб, здебільшого молодь до 30 років, що навчається. Два роки тому бібліотека відкрила власний сайт в Інтернеті. А починалася вона з трьох тисяч томів у 1901 році, і відвідували тоді першу громадську бібліотеку Севастополя за 1 рубль на рік приблизно півтори сотні освічених читачів.

У роки війни весь фонд, більш як 20 тисяч томів, було безповоротно втрачено. Але у фондах бібліотеки і сьогодні є раритети віком до 200 років. Найстаріша книжка датується 1817 роком. А загалом у «толстовці» майже дві тисячі рідкісних книг. Тут пишаються виданнями за життя авторів книгами Чехова (1903), Купріна (1912, 1915), Андрєєва (1913), Короленка (1914). Важко переоцінити чотири томи (із шести) зібрання творів Пушкіна з ілюстраціями Рєпіна, Сєрова, Брюллова.

А чого вартий виданий у Києві до революції «Кобзар» Шевченка з портретом автора, який вигравірувано на сталевій пластині! Цінність становлять також рідкісні книги, які видано в роки Великої Вітчизняної війни, присвячені Севастополю.

Останніми роками фінансування установ культури погіршилося, і в севастопольців уся надія на спонсорів, на зв'язки з великими бібліотеками інших міст і держав, громадськими закордонними організаціями. Тільки за російським проектом «Пушкінська бібліотека» Севастополь одержав у дарунок майже 10 тисяч примірників книжок, серед яких чимало дуже цінних. Загалом за міжнародними проектами центральна севастопольська бібліотека до свого 105-річчя поповнила фонди на суму майже 60 тисяч доларів.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Театр «Мушля»: поетичний прорив

У наш прагматичний час, коли все навколо комерціалізується, мистецтво стоїть перед болючим вибором — догоджати низьким інстинктам чи йти шляхом новацій, освячених духом високих ідей. Вибір театру студії «Мушля» очевидний. Передусім це промоція чудової поезії через новаційні форму, пластику, енергетику поетичного слова. Адже «Мушля» — це театр поезії. Явище дивовижне. Поезія тут оживає не лише в декламації, а набуває зримих рис в експресії молодих гнучких тіл. Нещодавно в Києві, в музеї Лесі Українки, театр поезії показав «Заповітне» — виставу за віршами великого поета Миколи Вінграновського.

Театр «Мушля» — це режисер Сергій Архипчук **(на знімку)** та шестеро молодих акторів. Глядачі «Заповітного» не лише чують, а й бачать поезію. Бо відстань між акторами і залом мінімальна. В тім є інтимність колективного сповідання. І це зворушує. Так само переконлива цілісність режисерського задуму. Про театр «Мушля» ми говоримо з його творцем і режисером Сергієм Архипчуком:

— Театр народився три з половиною роки тому, коли Наталія Клименко — поетеса і працівник музею ім. Тараса Шевченка — запропонувала зробити презентацію поетичної книжки. На пропозицію Наталі наклалося моє давнє бажання працювати з молоддю. Я вибрав деякі вірші, обдзвонив з десяток людей. Майже ніхто не відмовив. Кожен з майбутніх акторів сам собі вибрав вірші і ми почали працювати. Мої дівчата вже мали певний сценічний досвід, а я хотів зберегти їхню індивідуальність, аби вірші розкривалися через їхнє «его». Найцікавішим було знайти свіжість виконання. Саме тому ми отримали право називати це театром-студією, а наше ноу-хау полягало в тому, що вірш і виконавець ніби знаходили одне одного за принципом споріднености. Ансамблева композиція вистави нагадувала розкішну імпровізацію, чим і відрізнялася від «заданості» звичайного поетичного вечора. Ми були як мандрівники на острові поезії і не знали, що саме там знайдемо. За таким принципом і зробили першу виставу «В пекучій мушлі слова». Зараз глядач спокушений тотальним видовищем, спецефектами. А ми заходимо до глядача з іншого боку, через поєднання лаконізму і виразності.

— Театр «Мушля» вже поїздив по Україні. Як сприймали вас, зокрема, в Донецьку? До речі, серед ваших акторів з'явився відомий ді-джей революції актор Євген Нищук. Як це сталося?

— Я давно знайомий з Євгеном, мене приваблює його відданість справі. Попри свою зайнятість в театрі «Сузір'я» та інших проектах він погодився на участь в наших виставах... Щодо Донецька, публіка там була просто зачарована. Прийшли люди середнього й старшого віку. Потім зізналися: вистава була для них як справжня повінь спогадів і марень. І мовного бар'єру не відчувалося. Може тому, що ми не несли зайвого пафосу, ніхто не бив себе у груди, як в бубон. Гадаю, ми знайшли ключ інтимної довірливості через високу поезію. Цей ключ спрацював.

— А як можна оцінити перспективу театру поезії?

— Відповім парадоксом. Театр поезії виникає тоді, коли він комусь потрібен. Якщо ми отримуємо замовлення, це означає, що поезія, слава Богу, повертається у своєму живому вимірі в сценічну площину. Черкаський осередок КУНу запропонував зробити виставу у їхньому місті за поезіями Василя Симоненка. Ми залучили музиканта Юрія Товстогана, барда Оксану Виговську та кількох акторів. Окрім Симоненка, у виставі звучали поезії Миколи Вінграновського, Ліни Костенко, Павла Мовчана. Щодо перспективи, то це залежить від того, хто буде у театрі зацікавлений. Ми хочемо зробити виставу для дітей на основі фольклору, є в планах вистава за мотивами творчості Франка, вистави духовної та барокової поезії. Тобто йдеться про візуалізацію цілих поетичних антологій.

У театрі «Мушля» працюють професійні актори і аматори: Лідія Порицька, Ганна Полтавець, Надія Базарова, Марта Шпак, Ольга Кострич та Євген Нищук. Художник Олег Тістол після вистави «Заповітне» сказав, що Архипчуку вдалося зібрати на сцені всі можливі типи українських жінок. А хтось додав, що акторки надто вродливі, а це відволікає. Ні — лиш підтверджує, що музою завжди була вродлива дівчина!

Олександр ЄВТУШЕНКО.

■ ПОДРОБИЦІ

Перша музична енциклопедія в Україні

Щойно вийшла друком нова книжка Івана Лисенка «Словник музикантів України» (К., «Рада», 360 с.: іл.). Це практично перша вітчизняна спроба упорядкування музичної енциклопедії (якщо не рахувати «Словник співаків України» 1997 року, того ж таки Івана Лисенка). А українська музична енциклопедія, яку готують в академічному Інституті мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Рильського вже протягом майже десяти років, ще й досі не побачила світу.

Мета книжки — якомога повніше відбити коло персоналій музикантів-інструменталістів, які народилися в Україні або працювали тут. Автор свідомо обмежився переважно піаністами, скрипалями та віолончелістами. Саме вони потрапляли до словника першочергово. Втім, у словнику можна знайти й імена деяких органістів та виконавців на духових інструментах. Автор свідомо виключив з поля зору диригентів та кобзарів, як специфічних музикантів, які склали або складуть зміст інших видань схожого типу. Словник містить понад тисячу статей і охоплює період аж від XVII сторіччя. А наймолодші його «герої» ще не досягли тридцятирічного віку. Вміщені в книзі статті подають відомості в такій послідовності: дати життя, музична освіта, участь у музичних конкурсах чи фестивалях, артистична діяльність, гастролі та репертуар музиканта, а також характеристика його виконавської майстерності. У багатьох випадках подано також бібліографічні довідки, вміщено понад 200 фотографій.

Така робота, здійснена однією особою, — приклад фанатичної відданості справі. Але замінити однією особою цілу редакцію надто важко. Так, збираючи інформацію, автор часто стикався з байдужістю, іноді навіть з боку потенційних фігурантів словника! Зважте й на те, що робота вимагала тривалого листування, зокрема, з країнами, де є українська діаспора. Охопити неосяжне виявилося занадто важко. Через це у словнику є принаймні дві вади: 1) недостатня повнота переліку персоналій; 2) окремі неточності та брак певних відомостей. Зрештою, це зрозуміло, бо Іван Лисенко працював сам, без редакторів, співавторів тощо. А фінансове сприяння трапилося лише наприкінці, коли Добродійний фонд Китастих (США) погодився спонсорувати видання.

Проте загалом словник вийшов цікавим і надзвичайно цінним для дослідників. Багато постатей вперше «прорвалося» до читача саме на сторінках цього словника. До них, наприклад, належать репресовані музиканти, представники діаспори, серед яких є чимало майстрів світового рівня, а також мистецька молодь, яка досі ще не входила до жодних енциклопедій, але встигла посісти своє місце в музичному житті України і Європи.

Олександр МОСКАЛЕЦЬ.

Баланс

за 4 квартал 2005 року

Форма FB5_1.01

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітна дата	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1.	Кошти в НБУ та готівкові кошти банку	95209	140022
2.	Цінні папери, що рефінансуються НБУ	0	3
2.1.	Резерви під знецінення боргових ЦП, що рефінансуються НБУ	0	0
2.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
3.	Кошти в інших банках	201853	88953
3.1.	Резерви під заборгованість інших банків	6660	5357
3.2.	Резерви у відсотках до активу	3	6
4.	Цінні папери в торговому портфелі банку	0	0
5.	Цінні папери в портфелі банку на продаж	123547	111171
5.1.	Резерви під знецінення ЦП у портфелі банку на продаж	6692	16491
5.2.	Резерви у відсотках до активу	5	15
6.	Інвестиції в АК та ДК, що утримуються з метою продажу	0	0
7.	Кредити, що надані:	715648	580069
7.1.	Юридичним особам	635707	520050
7.2	Фізичним особам	79941	60019
7.3.	Резерви під заборгованість за кредитами	72708	92994
7.4.	Резерви у відсотках до активу	10	16
8.	Цінні папери, що утримуються до погашення	0	0
8.1.	Резерви під знецінення ЦП, що утримуються до погашення	0	0
8.2.	Резерви у відсотках до активу	0	0
9.	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	6474	16522
10.	Основні засоби	18639	18702
11.	Нематеріальні активи	451	285
12.	Нараховані доходи до отримання	11772	15135
12.1.	У тому числі прострочені нараховані доходи	5493	4221
12.2.	У тому числі сумнівні нараховані доходи	276	105
12.3.	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	4960	4196
12.4.	Резерви у відсотках до активу	86	97
13.	Відстрочений податковий актив	950	268
14.	Інші активи	11715	6102
14.1.	Резерви під інші активи	32	34
	Активи для рядку 14.2	4636	2745
14.2.	Резерви у відсотках до активу	1	1
15.	Усього активів	1095207	858159
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16.	Кошти банків	69078	58605
17.	Кошти юридичних осіб	518636	356304
18.	Кошти фізичних осіб	314950	227537
19.	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	38209	54226
20.	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
21.	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	4858	3035
22.	Відстрочені податкові зобов'язання	53	113
23.	Інші зобов'язання	16581	42986
24.	Усього зобов'язань	962366	742807
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25.	Статутний капітал	73706	73706
26.	Акції, що викуплені в акціонерів	0	0
27.	Емісійні різниці	0	0
28.	Резерви та фонди банку	41646	34675
29.	Резерви переоцінки, у тому числі	0	0
29.1.	Резерви переоцінки нерухомості	0	0
29.2.	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30.	Резерви переоцінки ЦП	0	0
31.	Прибуток/збиток минулих років	0	0
32.	Прибуток/збиток поточного року	17489	6972
33.	Усього власного капіталу	132841	115352
34.	Усього пасивів	1095207	858159

Примітка «Рахунки довірчого управління»

Форма FB5_1.05

Рядок	Найменування статті	Звітна дата	На кінець попереднього фінансового року	Зміни
1.	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	0
2.	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	0	0	0
3.	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	822	0	822
4.	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	0
5.	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	0
6.	Інші активи в довірчому управлінні	0	0	0
7.	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	0
8.	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	0
9.	Усього за активними рахунками довірчого управління	822	0	822
10.	Фонди банківського управління	822	0	822
11.	Рахунки установників	0	0	0
12.	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
13.	Доходи від операцій довірчого управління	0	0	0
14.	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	822	0	822

АБ "КРЕДИТ-ДНЕПР"

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ

Закрите акціонерне товариство комерційний банк «КРЕДИТ-ДНІПРО»

м.Дніпропетровськ

Звіт про фінансові результати проміжної фінансової звітності

за 4 квартал 2005 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітна дата	Відповідна дата минулого року
1.	Чистий процентний дохід	41086	58211
1.1.	Процентний дохід	95909	118218
1.2.	Процентні витрати	(54823)	(60007)
2.	Чистий комісійний дохід	19455	16231
2.1.	Комійсійний дохід	25287	22802
2.2.	Комісійні витрати	(5832)	(6571)
3.	Торговельний дохід	801	2287
4.	Дохід у вигляді дивідендів	0	2
5.	Дохід від участі в капіталі	0	0
6.	інший дохід	(2611)	6625
7.	Усього доходів	58731	83358
8.	Загальні адміністративні витрати	(13533)	(12619)
9.	Витрати на персонал	(17174)	(13797)
10.	Втрати від участі в капіталі	0	(19)
11.	Інші витрати	(3597)	(3413)
12.	Прибуток від операцій	24427	53510
13.	Чисті витрати на формування резервів	(362)	(45303)
14.	Прибуток до оподаткування	24065	8208
15.	Податок на прибуток	(6576)	(1236)
16.	Прибуток після оподаткування	17489	6972

Примітка «Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках» Форма FB5_1.02

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансовогор року
1.	Гарантії, що надані	16939	13091
2.	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0
3.	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0
4.	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	736081	531165
5.	Надана застава	0	0

Довідкова інформація „Окремі показники діяльності банку” за 4 квартал 2005 року

Форма FB6_1.05

	Найменування показника	На звітну дату	Нормативні показники
1.	Адекватність регулятивного капіталу (%)	13.26	не менше 10%
2.	Поточна ліквідність (%)	96.74	не менше 40%
3.	Рентабельність активів (%)	1.82	
4.	Негативно класифіковані кредити (тис. грн)	58851.83	
4.1	У відсотках до заборгованносії за кредитними операціями	3.61	
5.	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0.00	
6.	Сума сплачених дивідендів на одну:		
6.1	Просту акцію (грн.)	0.00	
6.2	Привілейовану акцію (грн.)	0.00	

Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку

Форма FB6_1.06

Повне найменування юридичної особи, прізвище, ім'я, по-батькові фізичної особи	Код країни	Відсоток у статутному капіталі		Загальний % у статутному капіталі
		пряма участь	Опосередкована участь	
Акціонерне товариство «ЕПШТЕЙН КОРПОРЕЙТ РІСОСІЗ С. А.»	442	14.7342	0.0000	14.7342
Відкрите акціонерне товариство «Нижньодніпровський трубопрокатний завод»	804	24.9266	0.0000	24.9266
Товариство з обмеженою відповідальністю «Метаброк»	804	19.7923	0.0000	19.7923
Українсько-кіпрське товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями фірма «БАЙП Ко., ЛТД»	804	10.8740	0.0000	10.8740
Усього		70.3271	0.0000	70.3271

Голова Правління **І.В.Овдієнко**

Головний бухгалтер **Л.В.Петрова**

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Рівненській області (Організатор) проводить прилюдні торги з продажу майнового комплексу підприємства-банкрута ВАТ «Костопільський склозавод»

розташованого за адресою: Рівненська область, м. Костопіль, вул. Гвардійська, 7, 35000, а саме: майно, яке входить до складу майнового комплексу: очисні споруди 226 378 (двісті двадцять шість тисяч триста сімдесят вісім) грн., каналізаційна насосна станція 49 909 (сорок дев'ять тисяч дев'ятсот дев'ять) грн., станція біологічної очистки 45 659 (сорок п'ять тисяч шістсот п'ятдесят дев'ять) грн., артсвердловина №3 10 614 (десять тисяч шістсот чотирнадцять) грн., артсвердловина №4 10614 (десять тисяч шістсот чотирнадцять) грн., артсвердловина №5 10 614 (десять тисяч шістсот чотирнадцять) грн., підпірна стіна 10 632 (десять тисяч шістсот тридцять дві) грн., навіс на КТН 3 095 (три тисячі дев'яносто п'ять) грн. Загальна вартість лоту 367 515 (триста шістдесят сім тисяч п'ятсот п'ятнадцять) гривень з ПДВ. Майновий комплекс знаходиться в робочому стані, в даний час працює у відповідності всіх вимог по очистці стічних стоків. Є прибутковим об'єктом.

Аукціон відбудеться 07 березня 2006 року о 10:00 годині за адресою: м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 13. Гарантійний внесок (10% від початкової вартості майна) та реєстраційний збір - 17 гривень перераховуються на рахунок Організатора: р/р 26000050440001 в філії АКБ «Імексбанк» м. Рівне, МФО 333700, код ЄДРПОУ 26252791, одержувач - Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Рівненській області. Заявки від уповноважених осіб учасників конкурсу приймаються за адресою: м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 13. Кінцевий термін прийому заявок, сплата гарантійного та реєстраційного збору учасниками конкурсу за 3 доби до проведення конкурсу - 03 березня 2006 року. З питань ознайомлення з об'єктом, документації про об'єкт (безкоштовно) та порядком оформлення участі в конкурсі звертатися за тел.: 8 (0362) 221-427, або за адресою: м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 13. Режим роботи Організатора (пн.-пт.) з 10:00 до 16:00.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП ВАТ «Донбасенергобуд» БМУ «Миронівськенергобуд», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ДП ВАТ «Донбасенергобуд» БМУ «Миронівськенергобуд», зі зниженням початкової ціни продажу на 30%: 1. Будівля складу (площа 625,1 м2), що розташована за адресою: Донецька обл., м. Дебельцево, смт. Миронівське, вул. Леніна, 46, початкова ціна продажу - 21547,59грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1077,38грн. 2. Будівля гуртожитку (площа 3595,9 м2), що розташована за адресою: Донецька обл., м. Дебельцево, смт. Миронівське, вул. Радянська, 22, початкова ціна продажу - 69717,06грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 3485,85грн. 3. Будівлі (контори АТК, що розташована за адресою: Донецька обл., м. Дебельцево, смт. Миронівське, вул. Леніна, 46/1; будівля боксів для грузових автомобілів, що розташована за адресою: Донецька обл., м. Дебельцево, смт. Миронівське, вул. Леніна, 46/4; будівля боксів для легкових автомобілів, що розташована за адресою: Донецька обл., м. Дебельцево, смт. Миронівське, вул. Леніна, 46/5; будівля ремонтної майстерні, що розташована за адресою: Донецька обл., м. Дебельцево, смт. Миронівське, вул. Леніна, 46/3; будівля складу запасних частин, що розташована за адресою: Донецька обл., м. Дебельцево, смт. Миронівське, вул. Леніна, 46/2) (загальна площа 2771,5 м2) та споруди, початкова ціна продажу - 79992,65грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 3999,63грн. 4. Будівля управління (площа 897,2 м2), що розташована за адресою: Донецька обл.., м. Дебельцево, смт. Миронівське, вул. Радянська, 27, початкова ціна продажу - 25237,64грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1261,88грн. З фіксованими умовами конкурсу та з технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті до 1600 год. 18 лютого 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 20 лютого 2006р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП ВАТ «Донбасенергобуд» БМУ «Миронівськенергобуд». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. region. dn. ua

---

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 14.07.05 р. у справі №15/114Б Відкрите акціонерне товариство «Костянтинівпромбуд» Донецька обл., м. Костянтинівка, вул. Ленінградська, 12, ЄДРПОУ 012337017 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначена Дрюк Надія Олексіївна - ліцензія АБ №116054, тел.: 8 (06264) 1-63-67, 4-23-25.

Ухвалою Господарського суду Донецької області від 16.01.06 р. за справою №15/114Б припинено процедуру ліквідації, передбачену ст. 52 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та ВАТ «Костянтинівпромбуд» переведено до загальної процедури ліквідації.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення на адресою: 84313, вул. Південна, №21, м. Краматорськ, офіс ПП «Фірма Експерт».

Постановою Господарського суду м. Києва від 19.01.2006 р. у справі № 44/312-б ЗАТ «Даніс Юнайтед Компані» (ЄДРПОУ 30056377; м. Київ. вул. Госпітальна, 12-Е, поштова адреса: 03187, м. Київ, а/с 122: п/р 26000003101578 в ТОВ «Європейський банк розвитку та заощаджень», МФО 320779) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор - арбітражний керуючий Чекштуріна Т. М. (Ліцензія АА № 630039 від 18.11.2003 р., 02068, м. Київ, вул. Срібнокільська, 14/126).

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено провадження у справі №15/493-б про банкрутство Приватного підприємства «Укрфермерпостач» (01054, м. Київ, вул. Воровського, 51, оф. 11), р/р №26006660 в Дніпровській філії ВАТ «МКБ», МФО 320456, код ЄДРПОУ 32046622; розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Лецкан В'ячеслав Львович (ліцензія серії АА №419239 від 17.10.2002 р.; 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16-В, кв. 42).

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) по справі №19/82б від 20.12.2005 року, підприємство ТОВ «Лисичанське спеціалізоване управління №54» (93100, Луганська область, м. Лисичанськ, вул. Свердлова, 164-а, ідентифікаційний код №01414519, р/р 2600130140941, МФО 304416 в відділенні Промінвестбанку в м. Лисичанськ) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сидоренко Марію Вікторівну, ліцензія АА №783072 від 21.04.2004 року, адреса: 91024, м. Луганськ, вул. Чернігівська, 12, тел.: 8 (0642) 42-02-54.

Претензії та заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

В провадженні Господарського суду м. Київ (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) знаходиться справа № 4/12-15/692-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Ліанка» (04070, м. Київ, вул. Фрунзе, 19/21, Код ЄДРПОУ 23309970, п/р 26004300138016 в Рівненській обл. філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 333012). ТОВ «Ліанка» є правонаступником ТОВ «Літа» (м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 30А, Код ЄДРПОУ 23309970). Справу порушено 25.06.2005 р.

Розпорядником майна призначено Сокотуна Віталія Аполлінарійовича, ліцензія № АА 783125 від 27.04.2004 р. (33000, м. Рівне, вул. Мірющенка, 41А, кв. 75).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (вул. Личаківська, 128, м. Львів, 79010) Постановою від 26.12.2005 р. у справі №6/231-5/156 визнав Тзов Компанія «Енергоінвест» (м. Львів, вул. Замкнена, 3/2, ЄДРПОУ 32409347, р/р 260016093, АКБ «Львів» банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Джалу Євгенія Юліановича, ліцензія АА №783051 від 06.04.04 року, м. Львів, вул. Ніжинська, 16, кв. 41, тел./факс: 75-49-59.

Господарський суд Тернопільської області: 46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14а, виніс Постанову від 16 січня 2006 р. про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури Приватного агропромислового підприємства «Загаєцьке», с. Великі Загайці Шумського району Тернопільської області, 47153, код ЄДРПОУ 30749158, р/рахунок 26009055100588 в Тернопільській філії КБ «Приватбанк», МФО 338783 (справа № 10/Б-645). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Оленченка В. В. (м. Тернопіль, вул. Протасевича, 8, кв. 88, ліцензія № 116262 від 27.01.2005 р.)

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 06.12.2005 р. по справі № 19/75Б визнано банкрутом Комунальне підприємство Управління житлово-комунального господарства №, м. Краснодон Луганської області, вул. Радянська, 1, 94400, р/р 2600130120989 в філії відділення ПІБ м. Краснодона, МФО 304234, код 00185057. Відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор - арбітражний керуючий - Чугунова Віра Олексіївна, ліцензія АА № 487830 від 22.05.2003 р. (91020, м. Луганськ, вул. Лутугинська, б. 123, кв. 6).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Тернопільської області (46006, м. Тернопіль, вул. Князя Острозького,14а) ухвалою від 18.11.2005 р. порушив провадження у справі № 15/Б-681 про банкрутство боржника - товариства з обмеженою відповідальністю «Укрполітекс» (48238, вул. Незалежності, 3а, м. Хоростків Гусятинського району Тернопільської області, код ЄДРПОУ 31104190, р/р № 260033352 в Тернопільській обласній дирекції АППБ «Аваль», м. Тернопіль, МФО 338501).

Розпорядником майна призначено Окряка Анатолія Володимировича (ліцензія серії АБ № 116177 від 27.12.2004 р., м. Тернопіль, вул. Липова, 17/7).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (м. Харків, площа Свободи, 5) по справі №Б-48/108-04 від 03.11.2006 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно Товариства з обмеженою відповідальністю «Три-С», м. Харків, вул. Балакірєва, 20, ЄДРПОУ 22713735. Ліквідатором банкрута призначено Пальшина Олександра Юрійовича (ліцензія серії АА №668344 від 31.10.2003 р., тел.: 525-29-12, поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 254).

У відповідності з положенням ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» печатку Товариства з обмеженою відповідальністю «Три-С», м. Харків, вул. Балакірєва, 20, ЄДРПОУ 22713735, вважати не дійсною.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) від 02.12.2005 р. по справі №20/98Б визнано банкрутом Комунальне підприємство «Житловоексплуатаційна контора №3» (Луганська обл., м. Краснодон, кв. Шахтар, 5, 94400, р/р 2600530121386 в ПІБ м. Краснодона, МФО 304234, код ЄДРПОУ 20161001). Відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором - арбітражний керуючий Чугунова Віра Олексіївна, ліцензія АА №487830 від 22.05.2003 р. (91020, м. Луганськ, вул. Лутугинська, буд.123, кв. 6).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Баланс
ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01.01.06	01.01.05
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	895	6
3	Кошти в інших банках	34 452	30 396
3.1.	Резерви під заборгованість інших банків	(9)	0
3.2.	Резерви у відсотках до активу	0%	0%
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	1 960	0
5.2.	Резерви під знецінення боргових цінних паперів у пртфелі банку на продаж	0	0
5.3.	Резерви у відсотках до активу	0	0
7	Кредити, що надані:	7 000	0
7.1.	Юридичним особам	7 000	0
7.2.	Фізичним особам	0	0
7.3.	Резерви під заборгованість за кредитами	(67)	0
7.4.	Резерви у відсотках до активу	1%	0%
10	Основні засоби	969	983
11	Нематеріальні активи	82	51
14.	Інші активи	37	11
14.1.	Резерви під інші активи	0	0
14.2.	Резерви у відсотках до активу	0%	0%
14	**Усього активів**	**45 319**	**31 447**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти юридичних осіб	15 025	0
20	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	133	0
22	Інші зобов'язання	0	7
19	**Усього зобов`язань**	**15 158**	**7**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
24	Статутний капітал	32 000	32 000
30	Прибуток / Збиток минулих років	(560)	0
31	Прибуток / Збиток поточного року	(1 279)	(560)
32	**Усього власного капіталу**	**30 161**	**31 440**
33	**Усього пасивів**	**45 319**	**31 447**

КВАРТАЛЬНА ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ
ЗАТ "УКРАЇНСЬКИЙ БАНК РЕКОНСТРУКЦІЇ ТА РОЗВИТКУ"
за IV квартал 2005 року
(Ліцензія НБУ № 216 від 14.10.2004 р.)

Звіт про фінансові результати
ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку"

Рядок	Найменування статті	01.01.06	01.01.05
1	Чистий процентний дохід:	333	624
1.1.	Процентний дохід	811	624
1.2.	Процентні витрати	(478)	0
2	**Чистий комісійний дохід:**	**(8)**	**(4)**
2.1.	Комісійний дохід	1	0
2.2.	Комісійні витрати	(9)	(4)
6	Інший дохід	860	0
7	**Усього доходів**	**1 185**	**620**
8	Загальні адміністративні витрати	(502)	(492)
9	Витрати на персонал	(991)	(371)
11	Інші витрати	(895)	(317)
12	**Прибуток від операцій**	**(1 203)**	**(560)**
13	Чисті витрати на формування резервів	(76)	0
14	**Прибуток до оподаткування**	**(1 279)**	**(560)**
15	Витрати на податок на прибуток	0	0
16	**Прибуток після оподаткування**	**(1 279)**	**(560)**

Примітка "Окремі показники діяльності
ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку"

Рядок	Найменування рядка	01.01.2006	Нормативні показники
1	Адекватність регулятивного капіталу (%)	96.84%	Не менше 10%
2	Поточна ліквідність (%)	503.41%	Не менше 40%
3	Рентабельність активів (%)	-3.57%	x
4	Негативно класифіковані кредити (тис.грн.)	0	x
4.1.	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	0%	x
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	x
6	Сума сплачених дивідендів за 2004 рік на одну:		x
6.1.	Просту акцію	0	x
6.2.	Привілейовану акцію	0	x
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	"Українська державна інноваційна компанія", М.Київ, Україна - 99,00% статутного капіталу (пряма участь)	x

Протягом IV кварталу 2005 року ЗАТ "Український банк реконструкції та розвитку" не мав рахунків довірчого управління та зобов'язань, які обліковуються на позабалансових рахунках.

В.о. Голови Правління **Камуз А.О.**
Головний бухгалтер **Чернявська А.М.**

17.02.2006 р. на 14-00 Представництво Т Б "Ізумруд" в м. Миколаєві оголошує про проведення аукціону по продажу майна, розташованого в м. Миколаєві по вул. Ульянових, 84-а, яке перебуває в повному господарському віданні Державного Підприємства "Суднобудівний завод ім. 61 комунара", а саме: База МТБ, яка розташована на земельній ділянці, заг.пл. 27,023 Га, оснащена з/к та автомобільними під'їзними коліями.

№ лоту	НАЙМЕНУВАННЯ	Стартова ціна грн (з ПДВ)
1.	Частина бази МТБ, а саме: база ГСМ, разом з технологічним обладнанням, що складається з: будівлі олійнонасосної, літ. Б"'-2; будівлі бензонасосної, літ. З'-1; будівля КИПиА, літ. А"'-1; будівля каналізаційної станції, літ. І-1; будівля мазутонасосної, літ. В"'-2; будівля спиртосховища, літ.Ж"-1; металічний склад, літ. Е"'-1; складів, літ. Д"'-1, Г"'-1, Г"-1; будки, літ. Л"-1, М-1; навісу, літ. К-1; водонапірної станції №14; підземних резервуарів №17 по 25 м.куб.-8шт.; наземних резервуарів №8 по 75 м.куб.-4шт.; наземних резервуарів №10 по 75 м.куб.-20шт.; резервуарів №9 по 400 м.куб.-3шт., по 1000 м.куб.-1шт.; резервуарів №15 по 400 м.куб.-2шт., по 1000 м.куб.-2шт.; залізничної колії №28; водоотводної канави; пожежного водойми №13; нафтоловушки №12; огорожі МТБ №№12,13,16,14.	3149280,00
2.	Частина бази МТБ, разом з технологічним обладнанням, що складається з: адміністративно-побутової будівлі, літ. 1У-1; сторожки, літ. Ц-1; складів, літ. Б-1, П-1, О-1, Ж-1, З-1, 1І-1, 1В-1, Д-1,Г-1, Г'-1, К-1, Л-1, М-1, Н-1, С-1, Ш-1, Е-1, 2І'-1, В"-1; складу вугілля; вбиральні, літ. У'-1, №19; вагової з навісом, літ. Ю-1; будівлі автовагової, літ. Ч-1; будівлі ТП-1, літ. Т'-1; будівлі ТП-2, літ. Т"-1; будівлі лісорами, літ. 2У-2; побутових будівель, літ. Т-1, Р-1, Щ-1, М-1; будівлі вагової вагонів; огорожі №№10,14,18,19; автодороги; пожежного резервуару №29; водонапірної башти №34; підкранових колій №24, 24', 25, 26, 27; площадки складу держрезерву; залізничних колій №28; сторожки, літ. И-1, Х-1; будівлі майстерні, літ. Ф-1; прохідної, літ. Ї-1; сараїв, літ. Г'-1, Д'-1, Е'-1, З'-1, И'-1, К'-1, Л'-1, Н'-1, П'-1, Р'-1; будки, літ. Ж-1; навісу, літ. М'-1; прожекторних вишек-6шт; будівлі хімочистки №21, 22; басейнів для води №30, 31, 33.	5657040,00
3.	Частина бази МТБ, що складається з: гаражу разом з технологічним обладнанням, літ. Б"-2, заг.пл. 3644,8 кв.м.; адміністративно-побутового корпусу, літ. Б"-3, заг.пл. 1744,9 кв.м.; адміністративної будівлі, літ. А-1, заг.пл. 498,8 кв.м., незавершеного будівництва камери фарбування, літ. П"-1, заг.пл. 205,0 кв.м.; автозаправки.	2416392,00

З майном можна ознайомиться по місту його знаходження щоденно з 9-00 до 17-00. За додатковою інформацією звертатися по тел.: (80512) 34-60-36 та (8-067) 512-64-19.

Для участі в аукціоні необхідно перерахувати на розрахунковий рахунок Представництва ТБ "Ізумруд" в м. Миколаєві (р/р 2600500376001 в МФ АТ "Укрінбанк" МФО 326580 код 25956722) гарантійний внесок за участь в аукціоні в розмірі 5% від стартової ціни майна та реєстраційний внесок за участь в аукціоні в розмірі 17 (сімнадцяти) гривень.

Заявки на участь в торгах приймаються в робочі дні з 8-00 до 17-00 за адресою: м. Миколаїв, вул. Морехідна, № 14. Прийом заявок закінчується 15.02.2006 р. о 17-00.

Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернігівській області повідомляє про проведення аукціону з продажу майна ДП „Алекс ТОВ „СКАТ ЛТД".

На аукціон виставляється пакет простих іменних акцій ВАТ „Корюківський райагропостач"(42,9657% до статутного фонду), Чернігівська обл.,м.Корюківка. Заг. кількість пакету акцій - 812 000шт., заг. номінальна вартість - 203 000грн. Початкова ціна лоту - 52 780грн. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 3 березня 2006р. включно за адресою: 14033, м.Чернігів, пр-т Миру, 139 к.22. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ "АВАЛЬ" МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. З питань ознайомлення з об"єктом продажу, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8 (04622)5-63-78). Аукціон відбудеться 7 березня 2006 року о 10.00 год. за адресою: м.Чернігів, вул.Київська, 14-А.

Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернігівській області повідомляє про проведення аукціону з продажу майна ДП „Анисівське" Количівського споживчого товариства.

На аукціон виставляється будівля магазину, заг.пл.108,5кв.м. Місцезнаходження: Чернігівська обл.,Чернігівський р-н,с.Лукашівка, вул.Колгоспна, 27-а. Початкова ціна лоту - 9 960грн., в т.ч.ПДВ. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 3 березня 2006р. включно за адресою: 14033, м.Чернігів, пр-т Миру, 139 к.22. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ "АВАЛЬ" МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. З питань ознайомлення з об"єктом продажу, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8 (04622)5-63-78). Аукціон відбудеться 7 березня 2006року об 11.00 год. за адресою: м.Чернігів, вул.Київська, 14-А.

Постановою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) від 22.07.05 р. по справі № 2-20/1112-2005 ВАТ «Сімферопольське АТП-14327» (юр. адреса: вул. Київська, 4, м. Сімферополь, код ЄДРПОУ 03114649) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Єрьоменко Галина Володимирівна, ліцензія АА № 719809 від 25.02.2004 р., що мешкає за адресою: м. Сімферополь, пр. Перемоги, 76, кв. 155.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

ВАТ "Донецькобленерго"
повідомляє про проведення відкритих торгів

1.Замовник торгів: **ВАТ "Донецькобленерго"**
1.1. Поштова адреса: **84601, м.Горлівка, пр.Леніна.11.**
1.2. Контактні: **тел.(0624) 57-81-10, факс:57-81-15, E-mail:tender@don.donobl.db.energy.gov.ua.**
2. Інформація про предмет закупівлі:
Реконструкція відпайок на ПС Трудовська від ПМ-110 кВ "КуТЕС-Смолянка №2"
3.Місце та спосіб отримання тендерної документації:
84601, м.Горлівка, пр.Леніна.11, к. 309, нарочним, поштою, ел. поштою.
4.Місце та дата розкриття тендерних пропозицій:
84601, м.Горлівка, пр.Леніна.11, к. 323, 11.00 24.02.06
5. Додаткова інформація - **тендерна документація платна.**

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів з визначення виконавця робіт по реконструкції ПЛ-220кВ „ Лу ТЕС - Перемога"

1. Замовник торгів: Донбаська електроенергетична система ДП НЕК "Укренерго"
код ЄДРПОУ 23344104
1.1. Поштова адреса: 84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11
1.2. Контактні : телефони: (06242) 9-74-55; 9-79-37
факс (06242) 9-78-37

2. Опис робіт: Лінія електропередачі напругою 220 кВ є діючою. Необхідно виконати реконструкцію ділянки ПЛ дов-жиною 15,3 км з заміною проміжних та анкерно-кутових опор. Реконструкція здійснюється шляхом виконання комплексу будівельних та електромонтажних робіт згідно проектної документації.
Очікуваний термін виконання робіт - 2 місяця.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: м. Горлівка, пр. Леніна 11, Донбаська ЕС НЕК "Укренерго", служба договірної роботи.
Факс (06242) 9-78-37. **e-mail: sdr@db.energy.gov.ua**

4. Додаткова інформація: Тендерна документація буде передана поштою (електронною поштою) на адресу виконавця або через його представника протягом трьох календарних днів після отримання від виконавця письмового запиту про надання необхідних документів. Розкриття тендерних пропозицій відбудеться 24.02.2006 р. за адресою: 84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11, актовий зал.

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, просп. Шевченка, 29) постановою від 16 січня 2006 року по справі № 21/185-05-6629, суд визнав банкрутом дочірнє підприємство «MICRO» (зареєстровано виконкомом Білгород-Дністровської міської ради, реєстраційний номер 04056799Ю00100391, ЄДРПОУ 31257993, юридична адреса: Україна, 67785, Одеська область, Білгород-Дністровський район, смт. Сергіївка, вул. Набережна Ротерхема, 5; поточний рахунок 2600530101609 в ОщадБанку 6707 м. Білгород-Дністровський, МФО 388034) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сафронову Світлану Володимирівну, ліцензія серії АА № 387026 від 22.03.2004, 65012, м. Одеса, вул. Ришельєвська, 74, кв.1, тел. 34-52-80.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) постановою №7/64-05 від 03.10.2005 р. визнав Науково-виробниче об'єднання Товариство з обмеженою відповідальністю «Еліта» (42400, Сумська область, Тростянецький район, с. Боромля, вул. Кірова, 18, код 31498640) банкрутом, відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Атаманову Тетяну Миколаївну (АБ №216921 від 07.04.05 р.), адреса: 40004, м. Суми, вул. Супруна, 3, кв. 2).

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) по справі № Б-6/184-8/137 від 15.11.2005 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Коломийського комунального підприємства «Теплоенерго - 3» (Івано-Франківська обл., м. Коломия, вул. Шкрумляка, 36, код ЄДРПОУ 31213338).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Сав'юк Тарас Богданович (ліцензія АА № 419479 від 25.11.2002 р.). Поштова адреса для листів: 78200, Івано-Франківська обл., м. Коломия, вул. Квіткова, 20.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 24.01.2006 р. по справі № Б-19/113-05 товариство з обмеженою відповідальністю "Науково-Інноваційна фірма "ВОЛ" (м. Харків, вул. Плеханівська, 18, ЄДРПОУ 30289432) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено АБ "Факторіал-Банк" (м. Харків, вул. Римарсь-ка, 32, т. (057) 715-69-43). Заяву з вимогами до банкрута можна направити на адресу ліквідатора в місячний строк з дня опублікування цього оголошення.

Закрите акціонерне товариство
«Страхова компанія «АЕЛІТА»

Повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 07 квітня 2006 року о 18:00 за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б.

Реєстрація акціонерів (їх уповноважених представників) буде здійснюватися 07 квітня 2006 року з 17:00 до 18:00.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту Правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства у 2005 році.
2. Затвердження висновків Ревізійної комісії.
3. Визначення основних напрямків діяльності товариства на 2006 рік.
4. Про затвердження порядку розподілу прибутку.

Проекти документів щодо порядку денного можна отримати за адресою: м. Київ, вул. Паньківська, буд. 6-Б. Тел./факс: (044) 235-70-87, 244-17-96.

Правління товариства.

30 грудня 2005 року Господарським судом Одеської області винесено Постанову про визнання банкрутом Приватного Підприємства «Пілігрім» (м. Одеса, вул. Академіка Корольова, буд. 26, кімн. 406. Код ЄДРПОУ 30800910). Ліквідатором ПП «Пілігрім» призначений гр. Паруха Олександра Андрійовича, Справа №21/287-05-11771.

Кредитори і зацікавлені особи мають право пред'явити свої претензії протягом 1 місяця з дня публікації по місцю знаходження ліквідатора (65000, м. Одеса, вул. капітана Кузнєцова, буд. 93, кв. 20) або до Господарського суду Одеської області (65119, м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) постановою від 26.01.2006 р. у справі № 6/1-06 визнав Фермерське господарство «Рудік» (Сумська область, Білопільський р-н, с. Ворожба, код 23823997) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича, ліцензія серії АА № 719836 від 19.02.2004 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Рибалко, 2, 4 поверх).

Відповідно до вимог с. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення про визнання банкрутом.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) від 22.12.2005 р. по справі №22/9Б визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Еталон-Термо» Закритого акціонерного товариства «Термо», м. Антрацит Луганської області, вул. З. Космодем'янської, 94606, р/р 26004367123001 Антрацитівському відділенні ЛФ Приват Банк, МФО 304795, код 20178026. Відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором - арбітражний керуючий Чугунова Віра Олексіївна, ліцензія АА №487830 від 22.05.2003 р. (91020, м. Луганськ, вул. Лутугинська, буд.123, кв. 6).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області по справі № 173/2б-2005 від 20.01.06 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «Укренергосервіс» (08132, м. Вишневе, вул. Київська, 17, код ЄДРПОУ 32446174). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нестеренка С. С.

Ліквідатор Очаківського підприємства водопровідно-каналізаційного господарства повідомляє про продаж дебіторської заборгованості підприємства шляхом поступки права вимоги.
Стартова ціна продажу складає
10 780 (десять тисяч сімсот вісімдесят) грн.
Відомості про склад дебіторської заборгованості:

Контрагенти	Загальна дебіторська заборгованість, грн.		В т. ч. просрочена	
	Кількість особових рахунків	Сума, грн.	Кількість особових рахунків	Сума, грн.
Юридичні особи	8	24186	4	5757
Фізичні особи	7130	425344	901	354253
Всього:				

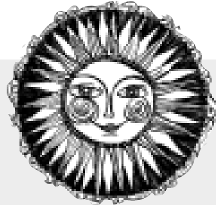
Отримати додаткову інформацію та подати заявку на придбання можна за адресою: м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а. Контактні телефони: 8 (0512) 47-34-64, 47-34-63.

Відкриті торги по продажу дебіторської заборгованості відбудуться 06 березня 2006 року за адресою: м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а.

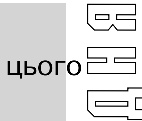
Термін прийому заявок на придбання закінчується за три дні до дня проведення торгів.

КУРІНЬ

СУБОТА, 4 ЛЮТОГО 2006 ■ № 22 (3772)

Завтра в Україні очікується сніг, у південній частині без істотних опадів. На дорогах ожеледиця. Вітер західний, північно-західний, 5—10 м/с. Температура знизиться вночі до 14—19° морозу, на півночі Лівобережжя до 23°, вдень до 10—15° морозу; у південній частині та на Закарпатті вночі до 7—12°, вдень до 2—7° морозу (на півдні Криму вночі 0—2° морозу, вдень 0—2° тепла).

4 ЛЮТОГО

■ *1746 р. Народився Тадеуш Костюшко, діяч польського національно-визвольного руху.* ■ *1919 р. У Радянській державі створено Раду захисту дітей для боротьби з дитячою безпритульністю.* ■ *1926 р. Народилась Галина Кальченко, скульптор. Авторка, зокрема, пам'ятників І. Котляревському та Лесі Українці в Києві.* ■ *1936 р. Народився археолог і поет Борис Мозолевський. Знайшов знамениту золоту пектораль.* ■ *1945 р. У Ялті відкрилася Кримська конференція.*

■ **«ГЕНІАЛЬНІ» ФРАЗИ**

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

☞ *«Якби ви знали, як я тут усім набрид, то і ви б мені не набридали...»*

☞ ***«Оце наївся!.. Аж шапка на голову не налазить!»***

☞ ***«Та шо ви мені тут якесь шоу влаштували?! Шо я вам, придюсер?!»***

■ **ЗАПИТАННЯ—ВІДПОВІДЬ**

— Оце телефоную спитати: як ти там?
— Та все нормально! Тільки в кума чарочки дуже маленькі...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Дяка коня

■ **КАЗКА**

Одних возить Горбоконик, других — коники-сиваші, а треті, теж дурні — самі конячки.

Якось один Кінь загубив одну річ. Дуже потрібну річ — потрібну йому самому, як коневі, і його господареві: це була підкова.

Кінь не тільки загубив підкову, а й почав кульгати...

Зрозуміло, загубив Кінь підкову з вини цвяха, а закульгав — з вини підкови.

Та кульгавість, хоч і біда, для нашого Коня була половиною біди. Тому що біда була набагато більшою, і була вона ось яка (не — яка велика, а яка саме), а також як усе це сталося.

Так от, сталося все це під час бою, а господарем Коня був сам Король. Отож Кінь був, треба розуміти, найголовніший. Як кінь.

Одначе Кінь не тільки закульгав, а й упав на передні ноги, так так, що Король при цьому злетів... З Коня на землю.

Армія подумала, що Короля вбито, і всі почали рятуватися хто як може...

Не рятувався тільки Кінь. Тому що — а для чого йому рятуватися?! Від кого? Адже на ньому все одно їздитимуть. І, звичайно ж, король. Інший король. Який, міркував Кінь, анітрохи гірше ставитися не буде. Може, навіть краще. Що й сталось.

Як ми достеменно знаємо, гвіздок із підкови випав не сам і не випадково. Точніше, не випадав зовсім: Кінь висмикнув його зубами! А тепер розповімо, чому. Точніше, за що.

Справа в тім, що терпіння Коня, яке було третім після Божого й Ослячого, нарешті лопнуло, і він за все, що виніс (не тільки сідока-їздця) як наклеп і даровизну, вирішив помститися. Так-так, хоч і народився зовсім не в рік Змії і місяць Скорпіона. Помститися надумав Кінь от за що.

Як міркував він своїм конячим розумом, на війні як на війні, а воюють коні теж, і не як-небудь, оскільки перемагають ті, у кого коней більше, у кого коні кращі. Бо без коней ні ворога наздогнати, ні від ворога втекти, а все дістається вершникам: усі захоплені скарби і цінності, а також весь овес! Який вершники хоч і не їдять, однак кудись дівають! Здавалося б, уже коли по совісті й справедливості: візьміть собі всі скарби і всі, які собі вважаєте, цінності, раз уже через них уся ворожнеча і всі війни (а не через овес), а овес, який захопили, віддайте нам, своїм коням!

Так ні ж, де там: весь овес продали, перетворили на гроші! Тому що, скільки б не нагребли-нахапали золота-срібла — все мало! Отож, виходить, коням ніякої здобичі!..

І кінь помстився — за себе і за всіх своїх. Коней, що воювали за так.

Утім, що коні? А люди? Хіба вони не воюють, як коні? І теж за Так. Навіть коли він з великої букви.

Тому що люди — вступлять до котроїсь Партії, яка бореться нібито за овес для коней, а коли опиниться при владі, стане Урядом — одні перетворюються на вершників (відомі як вищий стан у Стародавньому Римі, не належачи до якого, неможливо було стати сенатором. Винятком з цього правила був Інцитатус, що належав до стану не вершників, а коней, відомий кінь римського імператора Калігули), а інші — так і залишаються кіньми. Причому, без вівса. Як і були колись.

Бо: возять одні, а в'їжджають інші.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.
Мал. Євгена САМОЙЛОВА.

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Цікаво, звідкіля ж?

Володимир Путін (про ціну на газ):
— Ми, вибачте мені на слові, не з носа виколупуємо цю ціну...

Від чергового:
— Певно, з газоноснішого місця?..

Показуйте зуби!

Олег Рибачук:
— Президент і команда — це одне ціле. Якщо там заведеться карієс в зубах у влади, то найкращі ліки — публічність.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Від чергового:
— Тепер зрозуміло, чому одні дивляться в рот, а другі його затикають!..

Поетом можеш ти не бути...

Віктор Янукович:
— В Одесі народилася така велика поетеса, як Анна Андріївна АхмЕтова....

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Від чергового:
— А що про це думає ваш партійний соратник Ринат АхмАтов?..

Перевірка на дорогах

Геннадій Москаль, голова Луганської ОДА:
— Розум людині дає мати. Партія розум не відбирає, партія розуму не додає. Партія тільки перевіряє, чи є розум у людини взагалі.

Від чергового:
— Людино! Якщо ти дивишся, скажімо, на біг-борд «Не так!», знай: партія перевіряє, чи є в тебе розум узагалі.

Доки ми не на параді

Олег Медведєв, представник Блоку Юлії Тимошенко:
— Відбувається загострення ситуації на користь того хлопця, що їв на параді зі своїми російськими колегами цукерки.

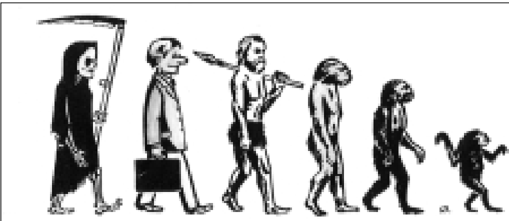
Від чергового:
— А тепер той самий хлопець підсовує цукерки вам. Доки нема параду, пам'ятайте: солодке псує талію!

Знов добавки?!

Нестор Шуфрич:
— Я вірю в те, що в майбутньому парламенті ми зможемо відтворити біло-синю коаліцію, можливо, навіть з певними кольоровими добавками — наприклад, з червоними, але точно — не з помаранчевими.

Від чергового:
— Пане Шуфрич, ну скільки можна просити добавки?!

Уряд виживання

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Юрій Єхануров:
— В України є п'ять років, щоб вижити.

Від чергового:
— Іншими словами, нам дали 5 років умовно...

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а. Зам. 004

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2. Зам. 46

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 369

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»